

Küldött

A Veszprémi Főegyházmegye lapja

VII. évfolyam 3. szám, 2018. ősz

ZALA MEGYE DÍSZPOLGÁRA LETT MÁRFI GYULA VESZPRÉMI ÉRSEK

A Zala Megyei Önkormányzat ünnepi díszközgyűlésén szeptember 22-én, szombaton Márfi Gyula veszprémi érsek a megye díszpolgári címét vette át.

A zalaegerszegi Megyeházán a díszközgyűlés keretében adták át a megyei kitüntetések. Az évente esedékes hagyományos rendezvényen, Zala Megye Napján, Kövér László a Magyar Országgyűlés elnöke volt a díszvendég és az ünnepi szónok. Az ünnepség kezdetén Pál Attila, a megyei közgyűlés elnöke mondott beszédet, felsorolva az elmúlt év sikereit.

Ez évben a megye legnagyobb elismerését a díszpolgári címet Márfi Gyula érseknek Kövér László házelnök és Pál Attila elnök közösen adta át.

A számos kitüntetés között a Zala megye szociális gondoskodásáért díjat Dallos Rita, a hévízi Szent Lukács Idősek Otthona igazgatója kapta. Az igazgatónő intézményvezető munkája mellett szociális tereptanár, gyakorlati oktató is és számos idősellátáshoz, ápoló képzéshez kapcsolódó projekt közreműködője.

A kitüntetettek nevében Márfi Gyula érsek mondott köszönetet, aki zalai kötődését emelte ki, amely meghatározta az életét. A Zala megyei Pördeföldén született és nevelkedett főpásztor beszédében utalt a Pördeföldével szomszédos Pákára – ahova templomba és iskolába járt gyermekkorában – valamint az itt született Öveges Józsefre, aki szerzetes-papként tanított egy egész országot fizikára a televízióban, anélkül, hogy tudták volna róla, hogy piarista szerzetes. Példája mégis ellentmondott a kommunista rendszer ideológiájának, miszerint az egyház csak elavult dolgokat tud közvetíteni az embereknek. A kereszténységre napjaink nehézségei között is nagy szüksége van az embereknek a megújuláshoz hangsúlyozta az érsek.

Az ünnepséget befejezéseként Sifter Rózsa, Zala megye kormány megbízottja fejezte ki elismerését a díjazottaknak a megyéért végzett kiemelkedő munkáikért.

Küldött: A Veszprémi Főegyházmegye lapja. Kiadja a Szaléziánium Érsekségi Turisztikai Központ,
8200 Veszprém, Vár u. 31. Tel.: 88/580-528, e-mail: kuldott@veszpremiersekseg.hu.

A szerkesztőbizottság tagjai: dr. Márfi Gyula érsek, dr. Mail József, Megyesi Ferenc, Pálfalviné Ősze Judit.

Munkatársak: Földi Gábor, Köviné Bósz Martina, Nagy Zoltán. Fotó: Nagy Lajos, Czégai László, Szaléziánium, Magyar Kurir, egyházközségek.

Kéziratokat és fotókat nem őrünk meg és nem küldünk vissza. A kéziratok rövidítési jogát fenntartjuk.

Az újságban található cikkek a forrás megjelölésével szabadon felhasználhatók.

“S NEM BOCSÁTANI EL AZ ÉN MÁRIÁMAT”

(Szűz Mária és a “pogányok”)

Közel 20 éve már, hogy a franciaországi Klingentalban részt vettem egy, a Kultúra Pápai Tanácsa által szervezett konferencián. Péntek délután közölték velem, hogy másnap, szombaton én fogok prédikálni Szűz Máriáról a Paul Bíboros által vezetett szentmisén. Szorult helyzetemben Ady Endre: **A pócsi Mária** c. verséhez nyúltam. Emlékezetből leírtam ebből pár versszakot, ezeket lefordítottam franciára, és ebből kiindulva sikerült egy olyan beszédet mondanom, amely a bíboros úr titkárjának (egy nagyon művelt premontrei szerzetesnek) tetszését is elnyerte. Ő érdekesnek találta azt a megjegyzésemet, hogy Magyarországon a legszebb Mária verseket protestánsok írták. Ez így valószínűleg nem igaz, de a Pócsi Máriaiban, Váci Mihály Ave Máriájában vagy akár Szabolcska Mihály Mária c. költeményében sok olyan szakasz olvasható, amely egy katolikus püspöknek vagy egy jámbor apácának is becsületére válnék.

Idén szeptember első felében úgy alakult, hogy hat helyen is mondhattam búcsúí misét Máriáról: Mátraverebély-Szentkúton és Csatkán Kisboldogasszonyt, a Vas megyei Nagysimonyiban a Fájdalmas Anyát, Jásdon, Tótvázsonyban és Nagytárkánypusztán Mária nevének búcsúját ünnepeltük. Ezekben a helyeken (szép számú zarándok-hívő jelenlétében) bizony hozzányúltam a fent említett költők soraihoz, ezekkel próbáltam – az ugyancsak református Móricz Zsigmond kifejezésével szólva – „udvarolni annak a nőnek” (Móricz Zsigmond Mécs Lászlónál járva belesöp-pent egy loretoi litániába, és azt gyönyörűnek találta, még a sokak által elavultnak vélt kifejezések, mint: bölcsesség széke – igazság tükre – lelki edény – tiszteletes edény – ájtatosság jeles edénye – titkos értelmű rózsza – Dávid király tornya – elefántcsont torony – Mária aranyház – frigynek szent szekrénye: ezek is tetszettek neki. Persze, ő költő is volt ...)

Visszatérve Adyhoz, több helyen idéztem említett verséből e sorokat:

„Egy idő óta megnőtt a szívem
S a szép bűnöktől keservesen tisztá
S most hirtelen csak Tégedet keres
Egy szüzetlen és bűnös kálvinista

...Ma egyszerűbb, emberibb dolog,
Ma már tudom, hogy nem nagy csoda élni:
Egy Mária, még hogyha pócsi is,
Pogányokkal is tudhat jól beszélni.

...Ma már hiszem: nagy döntés vár reám,
Legyőzni mindent, mi ellenem támadt,
Mutatni egy példátlan életet
S nem bocsátani el az én Máriámat.”

A Fájdalmas anyáról prédikálva nagyon jól idézhető Szabolcska Mihály **Mária** c. verséből az első három szakasz:

„Mikor beragyogja a földi dicsőség
A világ királyát, a hozsannák hőstét,
Mikor más se terem körülte virágnál:
Te örömkönnnyűddel titkon félreálltál,
Ó Krisztus édesanyja, Mária.

Mikor kikacagják, és gúnyba feresztik,
S kárörömmel nézi egy világ a veszti,
Mellé állni, mikor egy lett a halállal:
Te ott állsz mellette fénylő glóriáddal,
Ó Krisztus édesanyja, Mária!

S ahogy így elnézlek tövén a keresztnek,
Olyan ösmerősül tűnsz fel a szívemnek
Ó, tudom is már, hogy nem először látlak,
Hívtalak én téged már édesanyámnak,
Ó Krisztus édesanyja, Mária!”

A fájdalmas anya alakja megindította Váci Mihályt is, akit – mint igazi szocialistát – megpróbált „bedarálni”, a „vallási csökevényektől megszabadult” emberré tenni a kommunista rezsim, de ez a próbálkozás eleve kudarcra volt ítélve. „Valaki vagy költő vagy ateista” – mondta nekem Kabdebó Lóránt akadémikus. Nos, Váci Mihály költő volt, már csak ezért sem lehetett ateista. Ezt tanúsítja az **Áldott vagy Te** című verse is, amely így végződik:

„Áldott vagy Te az asszonyok között
ki megváltást születtél és új hitet,
ki erőt adtál nekem – szólaní,
csodatévő erőt adtál nekem,
a nagy, térítő, hegymozdító hitet.
Áldott vagy Te az asszonyok között,
ki most is itt sírsz kínjaim előtt,
míg sírok nyílnak, úgy remeg a föld,
mindenki elhagy, elfut, csak Te nem!
Bizony, íme a test megtöretett,
meghurcoltatott, megaláztatott,
a szellem, a megváltó akarat
de keservesen elítéltetett!

S megvert vagy Te az asszonyok között,
mert anyaságod gyümölcse lehullt!”

Váci Mihály az ateista világ „lucskos, hideg közönyéből” állandóan viszsza-vagyódott a betlehemi „jászlak meleg aljára vetett kisdéd-kori ágyak” világába. Ezt hatalmas erővel fejezi ki az **Ave Mária** c. költeménye, amelynél szebb Mária-verset talán nem is írtak magyar nyelven. Ez a Mária neve búcsúk alkalmával idézhető. Olvassunk ebből is pár sort:

„Ki érezné meg itt azt a bölcső-meleg mennyet,
amelynek enyhe üde neved imádkozva engemet elmelenget.
Ki értené meg itt e hótól fuldokló elkéült arcú télben
neved tavaszi szeleit, amelyek májust tartanak bennem ébren.
Hogyan is hangzana e fagyvijogásban ez a pacsirta-sírás?
recsegő jégmező fölött hogy suhoghatna neved – e virágnylás?

...Mária! – ez a szó felkelti bennem a sírást: – nem e tájon születtem!
Ó, üljél szelid öszvér hátára, – menekülj, ó, vigyél innen engem!
...Mária! – zokogó ária, templomi dallam, Ave Mária, zsolttár,
Énekek Éneke! – halk kórus botló gyermekkoromban már bennem dúdoltál
...Mária! – verdesnek arcom körül e hangok, mint a lepkék,
s ha hallgatok, akkor is szárnyuk hímpora lep még.

Ha hallgatok is, – én örök neved susogó rozstáblájában alszom,
ha alszom is – neved búzavirágása szenteli arannyal arcom.”

Lehet, hogy e verseket olvasva megkérde valaki: ezek a szép sorok mit akarnak nekem mondani? Milyen hittani vagy erkölcteológiai mondanivaló olvasható ki belőlük? Erre csak azt tudom válaszolni: e sorok azt tanúsítják, hogy Szűz Mária alakja megérinthei a protestáns szerzők lelkét is: nemcsak a reformátusokét (Ady, Szabolcska) és az evangélikusokét (Váci), hanem másokét is, például a most nem idézett John Lennon-ét is, aki A Let It Be c. hatalmas slágerében az angyal szavára igent (úgy legyen-t) mondó Szűz alakját idézi meg. És ezek után könnyebbé válik számunkra elhinni azt, hogy a Szűzanya erényei: hit, remény, segítő és szenvedő szeretet, tisztaság és engedelmesség ma is és mindenki által követhetők! El tudjuk hinni, hogy a nagy döntés vár miránk is: Legyőzni mindent, mi ellenünk támad, mutatni egy példamutató életet, s nem bocsátani el a mi Máriánkat...

BEFEJEZŐDÖTT AZ ÉRSEKI PALOTA FEL

A Szentháromság tér egyik fő ékessége, a veszprémi érseki palota tetőszerkezetének, fedésének és homlokzatának helyreállítása 2017. augusztusában kezdődött meg és kiemelt Kormányzati forrásból valósult meg.

Az épület helyén hajdan egy gótikus palota állt, a mai palota tervezésére Koller Ignác püspök adott megbízást Fellner Jakabnak. Nagyvonalú terv készült a mai püspöki alkalmazottak háza és az érseki hivatal közötti területre. Az építkezés 1766-ban kezdődött, és Koller püspök már 1772-ben beköltözhetett lakosztályába az északi szárnyba, mely a mai napig változatlanul áll fenn a kápolnával és a könyvtárral együtt. Egy évvel későbbi halála után rendkívül pontos kamarai összeírás készült a püspöki „javakról”, közöttük a palotáról. Ebből tudható, hogy 1773-ban a palota északi szárnya és középrésze a lépcsőházig elkészült. Ekkor a bécsi Johann Cymbal által festett mennyezetfreskók a kápolnában és a nagyteremben már elkészültek, és jórészt az itáliai Giuseppe Orsatti gipszstukkói is, melyek a Palota belső tereiben mai napig láthatóak. A palotát 1773 és 1776 között befejezték. Az építkezés 1778-ig a püspöki alkalmazottak házában folytatódott.

A jelen felújítás célja szerkezeti helyreállítás volt, nem építészeti. Arra nem volt szükség, hiszen a barokk épület csaknem vál-

tozatlan formájában maradt meg. Az épület tömege nem, megjelenése kevésbé változott, csak felületei újultak meg.

A fa fődém helyrehozatalát követően a tetőszerkezet felújítása megkezdődhetett, melynek anyaga jelentős részben tönkrement az idők során. Több száz köbméternyi – jellemzően vörösfenyő - faanyag lett kicserélve a tetőtérben. A szerkezeti cserét követően elindult a fedés cseréje is, melynek anyaga az előregedett, több helyen elmozdult vagy törött műpaláról terméspalára (természetes, ásványi pala) változott a zsindelet idéző fedésképet tartva szem előtt. Ilyen – a teljes tetőszerkezetet érintő – felújítás az épület történetében még korábban nem történt.

A homlokzat csaknem eredeti állapotában maradt meg. Koppany Tibor tervei szerint – aki 1983-tól a homlokzat helyreállítását tervezte – az ablakok külső rétegét újra cserélték, a köelemeket natúr felületűre tisztították, a vakolt részeket fehérre meszelték. Rábel István érsekségi műszaki vezető közlése szerint 1990 körül két homlokzatfestés is történt. Viszont a jelen felújítás előtti szakértői szemrevételezés szerint a felület anynyira porlott, krétás volt, mintha meszelve lett volna. A homlokzat nyugodtabb egységéért az építéstörténeti tudományos dokumentáció helyreállítási javaslatát elfogadva a natúr kőfe-

ÚJÍTÁSA

lületeknek a vakolat törtfehér színére való festése valósult meg. Ez alól kivétel a lábazat és a főpárkány feletti restaurált faragványok. Utóbbiak állapota jó volt, de a többi kőfaragvány – az ablakpárkányok, az előlépcső, a teraszok tagozatai és korlátoszlopai – mind restaurálásra szorult, mivel sérültek, szennyezettek, néhol elmozdultak voltak.

A homlokzat felújítása mellett az idők során lehullott párkányrészek helyrehozatala is megtörtént: a főpárkány a fedés hibái következtében több helyen sérült, repedt, vakolathiányos volt. Ezen kívül renoválásra kerültek a nyílászárók, illetve kijavították a lábazati köelemeket is.

A Palota újra várja látogatóit több mint 60 000 példányszámú egyházi könyvtárával és gazdag levéltári anyagával, országos védettségű metszetermével, püspöki hagyatékokkal, Habsburg-kori gyűjteményével, püspöki arcképcsarnokával, állandó kiállításával. A Palota látványossága továbbá az Erzsébet királyné fogadására Párizsban készült gyöngyházintarziás ülőgarnitúra és a Ferenc József fogadására szintén Párizsból rendelt empire stílusú, eredetileg szarvasbőr ülőgarnitúra.

Abuczki-Zagyi Anikó

FERENC PÁPA A MINISTRÁNSOKHOZ: ÖNZETLENÜL SZOLGÁLJÁTOK A MELLETTETEK ÉLŐKET!

Július 31-én este a Szentatyával is találkozhatott a Szent Péter téren az a hatvanezer fiú és lány, akik tizennyolc országból érkeztek, hogy részt vegyenek a ministránsok július 30-tól augusztus 3-ig tartó nemzetközi zarándoklatán Rómában.

A fiatalok kérdéseire a Szentatya válaszolt. Az öt kérdés közül az utolsó magyarul hangzott el.

5. ministráns, Szerbiából, a Vajdaságból (magyarul):

Szentatya, a mi ministránsi szolgálatunk szép, nagyon szeretjük. Szolgálni akarjuk az Urat és felebarátunkat. De jót tenni nem mindig könnyű, nem vagyunk még szentek. Hogyan fordíthatnánk át szolgálatunkat a mindennapi életben a szeretet konkrét tetteire az életszentség felé vezető úton?

Szentatya:

Igen, fáradoznunk kell, hogy mindig jót tegyünk és szentté váljunk... Tudod, az életszentség útja nem a lustáknak való: erőfeszítést igényel! Látom, hogy ti, ministránsok elkötelezetten ezen az úton jártok. Az Úr Jézus egyszerű programot adott nekünk ahhoz, hogy az életszentség útján járjunk: ez pedig az Isten és a felebarát iránti szeretet parancsa. Gyökerezzünk bele mind jobban az Istennel való barátságba, legyünk hálások szeretetéért, vágy-

junk arra, hogy mindenben őt szolgáljuk, és így nem tehetünk mást, mint hogy megosztjuk szereteténék ajándékát a többiekkel. Hogy konkrét formában tudjuk teljesíteni a szeretet parancsát, Jézus felsorolta nekünk az irgalmasság cselekedeteit. Szívesen megkérdezném, ismeritek-e mindnyájan az irgalmasság cselekedeteit. Biztos vagyok abban, hogy püspökeitek megtanították nektek. De ti, jól ismeritek őket..., tudjátok-e, melyek az irgalmasság cselekedetei? Ha nem ismeritek, hogyan tudjátok megtenni őket? Ezek nagyon fontosak: az irgalmasság cselekedetei. Követelményeket támaszt előttünk ez az út, de mindenki előtt nyitva áll. Ahhoz, hogy az irgalmasság valamely cselekedetét megtegyük, nem kell egyetemre járni, diplomát szerezni. Mindnyájan, valamennyien megtehetjük az irgalmasság cselekedeteit! Mindenkinek lehetősége van rá! Elég, ha elkezdjük megkérdezni magunktól: „Mit tudok tenni én, ma, hogy segítsen felebarátom szükségleteinek kielégítését?” A mellettem lévő felebarátomét: a testvéreimét, apukámét, anyukámét, nagyszüleimét, barátaimét, a szegényekét, a betegekét..., egyet, egyet naponként. Mit tudok tenni én, hogy segítsen felebarátom szükségleteinek kielégítését? Az pedig mindegy, hogy barátról vagy ismeretlenről, honfitársamról vagy külfödiről van szó: ők a felebarátaim! Higgyétek el, ha így cseleksztek, valóban szentekké válhattok, olyan férfiakká és nőkké, akik Krisztus szeretetét megélve átalakítják a világot. Igaz, nem könnyű, fáradzni kell érte. De ne felejtsetek, újra elmondom: az életszentség útja nem a lustáknak való!

A magyar nyelvcsoport volt a második legnagyobb a római találkozón. A magyar ministránsok száma Magyarországról és a határon túlról mintegy 1700 fő.

Magyarországról Ternyák Csaba egri érsek, Palánki Ferenc debrecen-nyíregyházi megyéspüspök, az MKPK A Papság és a Megszentelt Élet Bizottsága elnöke, a hivatásgondozás és a ministránsmunka felelőse, valamint Szocska A. Ábel nyíregyházi görögkatolikus megyéspüspök kísérte a ministránsokat. Rómában jelen volt még Böcskei László nagyváradai megyéspüspök és hivatalból a Nemzetközi Ministránszövetség elnöke, a zarándoklat felelős püspöke, Német László SVD nagybecskereki megyéspüspök is.

A Veszprémi Főegyházmegyéből Tál Zoltán keszthelyi plébános, ministráns referens vezetésével érkeztek fiatalok Rómába

A Szentatya homíliája a találkozón:

„Isten dicsőségére tegyetek mindent” [1Kor 10,31]: így buzdít minket Szent Pál az imént hallott olvasmányban. Isten dicsőségének a szolgálata mindenben, amit teszünk: ez a fő kritériuma cselekedeteinknek, a legjobb összefoglalása annak, hogy mit jelent barátságban élni Jézussal. Megmutatja az irányt, amikor nem vagyunk biztosak abban, miként kellene helyesen cselekednünk; segít meghallani Isten hangját bennünk, aki szól hozzánk lelkiismeretünkön keresztül, hogy fel tudjuk ismerni az ő akaratát. Isten dicsősége a lelkiismeretünk iránytűje.

Szent Pál egy másik kritériumról is beszél: igyekeznünk kell, hogy kedvére legyünk mindenkinek mindenben, hogy eljussanak az üdvösségre. Mindnyájan Isten gyermekei vagyunk, ugyanazok a vágyaink, az álmaink és az eszményeink. Időnként valaki elkedvetlenedik közülünk, mi viszont fényt gyűjthetünk neki, átadhathatunk neki egy kis jókedvet. Így könnyebb kijönni egymással, és könnyebben tudunk tanúságot tenni Isten szeretetéről és a hit örömről a mindennapi életben. A mi következetes életvitelünkötől függ, hogy testvéreink fel tudják-e ismerni Jézus Krisztust, a világ egyetlen üdvözítőjét és reménységét.

Vélhetően azt kérdezték magatoktól: „Hogyan leszek képes erre? Nem túl nehéz feladat ez nekem?” Igaz, hogy nehéz, de lehetséges ez az küldetés! Szent Pál így bátorít minket: „Kövessétek példám, ahogy én Krisztus példáját követem!” [1Kor 11,1]. Igen, teljesíteni tudjuk ezt a küldetést, ha követjük Jézus példáját, ahogyan Pál apostol és minden szent tette. Tekintsünk a szentekre, ők a megélt evangélium, mert Krisztus üzenetét le tudták fordítani saját életük körülményeinek nyelvére. A mai szent, Loyolai Ignác, aki fiatal katonaként a saját dicsőségét kereste, a megfelelő pillanatban megérezte Isten dicsőségének vonzását, és felfedezte, hogy az az ő életének középpontja és értelme. Kövessük a szentek példáját! Tegyük mindent Isten dicsőségére és testvéreink üdvösségére! De vigyázzatok, és ne felejtsetek el: a szentek követésének ezen az útján, az életszentségnek ezen az útján nincs hely lusta fiataloknak! Köszönöm!

Magyar Kurir

ISTEN HOZTA MAGYARORSZÁG ÚJ NUNCIUSÁT!

Michael August Blume apostoli nuncius, az Apostoli Szent-szék új budapesti nagykövete átadta megbízólevelét Áder János köztársasági elnöknek a Sándor-palotában szeptember 5-én délután.

Ezt követően a nuncius, akinek papi hivatása kibontakozásában is fontos szerepet játszott a magyar közösség, nemzeti emlékhelyünkön, a Hősök terén megkoszorúzta az ismeretlen katona sírját.

Ferenc pápa július 4-én nevezte ki Michael August Blume alessanói (Alexanum) címzetes érseket, verbita szerzetest Magyarország apostoli nunciusává.

Michael August Blume SVD, aki South Bendben (Indiana, Amerikai Egyesült Államok) született 1946. május 30-án, legutóbb Ugandában szolgált apostoli nunciusként.

Verbita szerzetes, 1972. december 23-án szentelték pappá szülővárosában. Matematikai baccalaureatusi fokozatot, majd Rómában, a Pápai Gergely Egyetemen teológiai diplomát szerzett.

1975 és 1983 között teológiai tanár volt a ghánai Cape Coast regionális szemináriumában. 1983 és 1990 között az Isteni Ige Társasága ghánai és togo-benini tartományának elöljárójaként szolgált. 1990 és 1994 között az Isteni Ige Társasága generális tanácsának titkári tisztségét töltötte be.

1995. április 1-jétől szolgálatot teljesített az Elvándorlók és Úton Lévők Lelkipásztori Gondozásának Pápai Tanácsánál, 2000. április 6-tól a testület titkárhelyettese volt.

2005. augusztus 24-én Benin és Togo apostoli nunciusává nevezték ki. 2013. február 2-án ugandai apostoli nunciusi ki-nevezést kapott.

ÚJMISÉSEK BEMUTATKOZÁSA

Simon László

Simon László Kristófnak hívnak, Valkóról származom. Édesanyám és édesapám is kántor hitoktatók voltak. Ők és nagyszüleim is támogattak a hivatásom kialakulásában. A gödöllői premontrei gimnáziumban is nagyszerű atyák, így Piusz és Gellért atya is tovább erősítették bennem a hivatás gondolatát. Ezekben az években még Eör-

dögh László atya is felfigyelt rám és foglalkozott velem. Ezen felül Nagy Richárd plébános úr lett a bérma-keresztapám. Ő és kedves édesanyja, Ilonka néni pártfogásban részesítettek. Érettségi után közvetlenül jelentkeztem papi szemináriumba. A teológiai tanulmányok elvégzését követően ez év június 15-én szentelt Márfi Gyula érsek úr pappá Isten kegyelméből.

Diakónusi jelmondatom Máté evangéliumából: „Igen Atyám, mert így volt kedves előttem”. - Ez az engedelmesség a gondolata. Nagypapam nagyon karakán és határozott ember volt, az Ő példáját is szeretném követni többek között. Papi jelmondatomul pedig Jézus Krisztusnak, a mi Urunknak főpapi imádságából választottam, amelyet az utolsó vacsorán imádkozott el: „Az az örök élet, hogy ismerjenek Téged egyedül igaz Istent, és akit küldtél Jézus Krisztust.” Ez a papi hivatáshoz való hűséget és egy egész életen át való tanulást és tanítást is jelent egyben számomra. Ahogy a régi mondás is tartja, „a jó pap is holtig tanul”. Nemcsak a jó pap, hanem minden keresztény hívő ember is, aki Krisztust követi és keresztjét vállalja.

Szabó Zoltán

Szeretettel köszöntöm a Küldött újság olvasóit! Szabó Zoltánnak hívnak s a Zala megyei Pacsáról származok. Gyerekkorom óta templomba járó voltam, rendszeresen részt vettem először csak a vasárnapi, később már a hétköznapi szentmiseken is. Oldallagos ellátás miatt, mivel évekig saját papunk nem volt, felkérésre vezettem a rózsafüzért, májusi és októberi litániákat tartottam, s a Lourdes-i kilencedet is végeztem. Tagja lettem a Mária Légiónak is. A templomunkban 12 évig szolgáltam sekrestyésként. Mivel az életem a templom volt, nem volt számomra kérdés a hivatás sem. Jelenlegi plébánosom Szt. József is észrevette bennem ezt az elkötelezettséget és hivatást, bátorítása hozzásegített, hogy elmerjek indulni ezen a csodálatos úton. A Veszprémi Érseki Hittudományi Főiskola elvégzése után idén június 15-én szentelt pappá dr. Márfi Gyula érsek úr. Első kápláni kinevezésem Pacsára vezetett. Abban a templomban lehetek káplán, ahol évekig szolgáltam. A papság által gyermekkori álmom vált valóra, s boldog vagyok, hogy papként szolgálhatom az embereket.

A Szent Mihály Bazilika Főszékesegyházban június 15-én dr. Márfi Gyula érsek áldozópappá szentelte Merva Péter, Simon László, Szabó Zoltán és Tóth Tamás diakónusokat valamint akolitussá avatta Tiszta Zsoltot.

Az ünnepi szentmisére a főegyházmegye területéről és azon túlról is érkeztek nagy számban papok, rokonok, barátok és hívek, hogy együtt ünnepeljenek és imádkozzanak a szentelendőkért. Az evangélium felolvasása után került sor az akolitus avatásra, amikor a főpásztor Cséry Gergő nemesgulácsi plébános kérésének megfelelően Tiszta Zsolt családapát megbízta az Oltáriszentség kiosztásával. Ezután vette kezdetét a kiválasztás szertartása, amelyben dr. Varga István a Boldog Gizella Szeminárium és a Veszprémi Érseki Hittudományi Főiskola rektora felterjesztette a jelölteket a szolgálatra, alkalmasnak ítélve őket a feladatra.

Ezt követte Érsek atya homíliája, amelyben a szentelendőket arra buzdította, hogy legelső feladatuk legyen hálát adni a Jóistennek. Erre kötelez minket a szentmise görög elnevezése, az Eucharisztia, amelynek fordítása hálaáldozat. Erre ösztönöz minket a Szűzanya imája: „Magasztalja lelkem az Urat”, és kéri a nemzetek apostola, Szent Pál: „Minden imádságotokban és könyörgéseitekben terjeszték kérésüket az úr elé, hálaadásotokkal együtt”. Maga az Úr

PAPSZENTELEÉS A FŐEGYHÁZMEGYÉNKBEN

Jézus is hálát adott a csodálatos kenyérszaporításakor, és amikor feltámasztotta a halálból Lázárt – folyatta a főpásztor. A szentelendőkhöz fordulva hangsúlyozta, hogy köszönjék meg az aratás Urának, hogy megbízhatónak tartotta és meghívta őket a szolgálatra. A meghívást követték a felkészülés szép, de fáradságos évei, de ekkor is az Úr kegyelme volt az, ami erőt adott nektek a munkához. Mások pedig örömmel és reménnyel töltötte el lelketek. Végül a szentelés által

megbízást és kegyelmeket kaptok az Ige hirdetésére, a Szentségek kiszolgáltatására, valamint hogy neveljétek és testvéri közösséggé alakítsátok Isten népet – mutatott rá az érsek. Kérte őket, hogy mondjanak köszönetet az Úrnak és örüljenek mert Isten emberei lettek, akiket az Úr Jézus nemcsak meghívott szolgálatára, hanem barátságába is fogadott, rátok bízva saját titkai, valamint Isten és ember kiengesztelődésének szolgálatát. Örüljétek, mert mostantól bárhová mentek, mindenhol Krisztus követi lesztek és Isten maga szól majd általatok, de mondjátok köszönetet szüleiteknek, nevelőiteknek, barátaitoknak és mindazoknak, akik segítettek titeket, hogy eljussatok a papszentelésig. Bizalommal kérjétek a Jóistent, halmozzon el titeket további kegyelmeivel, hogy lelkipásztori szolgálatotok – bárhová kerüljétek – a szó nemes értelmében sikeres legyen. Gondolatait a korondi templom kertjében kifüggesztett gondolatokkal zárta:

Az emberek esztelenek, következtelenek és magukba fordulnak, mégis szeresd őket.

Ha jót teszel, megvádolnak, hogy önzés és hátsó gondolat vezérli cselekedeted, mégis tégy jót.

Ha sikeres vagy, hamis barátokat és igazi ellenségeket nyersz, mégis érj célt.

Ha jó, amit teszel, holnap már feledésbe megy, mégis tedd a jót. A becsületesség, az őszinteség sebezhetővé tesz. Mégis légy becsületes és nyílt.

Amit évek alatt felépítesz, lerombolhatják egy nap alatt, mégis építs. Az embereknek szükségük van a segítségedre, de ha segítesz, támasd érhet, mégis segíts.

A legjobbat add a világnak, amid csak van és ha verést kapsz cserébe, mégis a legjobbat add a világnak, amid csak van.

A szentbeszéd után az áldozópapjelöltek egyenként a főpásztor elé járultak, és letérdelve tiszteletet és engedelmisséget ígértek az érseknek és utódainak. Ezt követően a Minden-szentek litániája alatt a jelöltek arca borultak, míg a többiek letérdelve imádkoztak. Ezután az érsek a két kezét a szentelendők fejére tette, amit a papság kézrátétele követett. Ezt követően énekelte el az érsek a felszentelő imádságot. Ezután a felszentelt új

papokra a beöltöztető lelkipásztoruk ráadta a stólát és a miseruhát, majd a főpásztor megkenete kezüket krizmával. Végül átadta nekik szolgálatuk eszközeit a paténát és a kelyhet, majd a szentelési szertartás lezárásaként békecsókot váltott velük, amit a papság békecsókja tett teljessé.

Ezt követően az újonnan felszentelt papok együtt mutatták be a szentmisét főpásztorukkal, majd a szertartás végén újmisést áldásban részesítették.

DISPOZICIÓK A FŐEGYHÁZMEGYÉBEN

Márfi Gyula érsek az alábbi személyi változásokról döntött a Veszprémi Főegyházmegyében:

Merva Péter Árpád újmisést augusztus 1-i hatállyal a Várpalotai Plébániára küldte káplánnak.

Simon László újmisést augusztus 1-i hatállyal Ajka I. (Jézus Szíve) Plébániára küldte káplánnak.

Szabó Zoltán újmisést augusztus 1-i hatállyal a Pacsai Plébániára küldte kápláni megbízással.

Tóth Tamás újmisést augusztus 1-jével a Veszprém V. (Magyarok Nagyszonyja) Plébánia káplánjává nevezte ki.

Fuchs Tibor káplánt szeptember 1-i hatállyal felmentette az Ajka I. Plébánián betöltött kápláni megbízása alól, és kinevezte a Nagyesztergári Plébánia plébániai kormányzójává.

Primász Gábor Róbert O.Cist. plébánost szeptember 1-i hatállyal felmentette a Nagyesztergári Plébánia ellátása alól és kinevezi Márkó plébánosává, továbbra is ellátja a jádsi plébániát.

Vasáros József Plébániai Kormányzót szeptember 1-i hatállyal felmentette a Márkói Plébánia ellátása alól.

Dr. Csernai Balázs atyát szeptember 1-i hatállyal felmentette a Tapolcai Plébánián betöltött kiegészítő lelkészi megbízása alól, és kinevezte a Boldog Gizella Szeminárium segédprefektusává és egyetemi lelkésszé.

Stadler László Dezső plébánost szeptember 1-i hatállyal – a többi megbízását változatlanul hagyva – felmentette az egyetemi lelkészi megbízása alól.

Tóth Gábor Norbert káplánt augusztus 1-i hatállyal felmentette a Várpalotai Plébánián betöltött kápláni tisztség alól, és hozzájárult, hogy a Piarista Rend (Ordo Scholarum Piarum) közösségébe távozzon.

Dr. Kulcsár Dávid papnövendéket szeptember 1-i hatállyal a Keszthely II. (Kis Szent Teréz) Plébániára küldte lelkipásztori gyakorlatra.

Szántó Attila János állandó diakónust augusztus 1-i hatállyal felmentette a Berhida, Ősi és Tési Plébániákon betöltött diakónusi megbízása alól, és megbízta a Nemesvámosi Plébánia és a hozzá tartozó települések lelkipásztori kiegészítő munkájának ellátásával.

DIAKÓNUS

Szent Mihály, Szent Gábor és Szent Rafael főangyalok ünnepén, szeptember 29-én, a Szent Mihály Bazilikában ünnepi szentmise keretében Márfi Gyula érsek diakónussá szentelte Kopácsi Máté papnövendéket.

A szentelés szertartása kezdetén Varga István, a Boldog Gizella Szeminárium rektora kérte érsek atyát, hogy szentelje diakónussá az akolitust.

A szertartás alatt a szentelendő ígéretet tett feladata hűséges vállalásáról.

A Mindenszentek litániája alatt leborult a földre és a jelenlévő papokkal, valamint a szentelésre érkezett hívekkel és rokonokkal együtt kérték Isten szentjeinek közbenjárását.

A szentelési szertartás keretében az érsek a kezét a szentelendő fejére téve mondta el a szentelés legfőbb imádságát: „Küldd el reá a Szentlelket, kérünk, Istenünk, hogy hétszeres kegyelmi ajándékok által a szolgálat hűséges végzésére erőt nyerjen.” Végezetül a felszentelt új diakónust beöltöztették liturgikus ruháiba: ráadták a diakónusi stólat és a dalmatikát. Ezek után Márfi Gyula érsek átadta szolgálata eszközét az evangéliumos könyvet. Először az

DIAKÓNUS SZENTELEÉS ELŐTT

Szeretettel köszöntöm a Küldött kedves Olvasóit, mint a Veszprémi Főegyházmegye diakónusszentelés előtt álló 6. évfolyamos papnövendéke.

1990. március 31-én születtem és Komárom-Esztergom megyében, a Vértes lábánál fekvő kisvárosban, Oroszlányban nőttem fel. Sokat köszönhetek a családomnak, a hitre nevelés terén nagymamáim voltak számomra nagy hatással. Hálás vagyok azért, hogy kisgyermekként mindig szelíden vezettek az Isten felé vezető útra; sosem erőltették rám a

templomba járást, imádságos életük és jó példájuk azonban nagy hatással volt rám, ezért nem is volt kérdés számomra a vasárnapi, sőt, olykor a hétköznapi szentmiséken való részvétel és a ministráns szolgálat. 7 éves koromtól zongorázni tanultam, majd 4 évvel később orgonálni is elkezdtem. Mivel egyházközségünkben a kántor már eléggé idős volt, ezért 13 évesen, 2003 nagybőjtjének első vasárnapján szólaltathattam meg első ízben a hangszerek királynőjét a templomunkban, amit aztán Oroszlányban 10, a szomszéd községben, Kecskéden 7 éves kántori szolgálat követett. Gimnáziumi éveim alatt elvégeztem Székesfehérvárott a kántorképző tanfolyamot. Az egyházzene és annak művelése egész eddigi életben nagy hatással volt imaéletemre és istenkapcsolatomra.

Tatán érettségiztem, majd az ELTE jogász szakára adtam be a jelentkezésemet. 5 évet éltem a fővárosban egyetemistaként, ahol a Parlamentben és a Főpolgármesteri Hivatalban szakmai gyakorlatokon egy világi munkahely kereteibe is bepillantást nyerhettem. Párkapcsolatom, sikeres egyetemi tanulmányaim ellenére azonban mindvégig éreztem, hogy Valaki egyre intenzívebben kopogtat szívem kapuján. Több fiatal atyát is megismertem ebben az időszakban, akiknek jó példája megerősített abban, hogy tágasabban nyissam ezt a kaput és Istennek szenteljem az életemet. Éppen ezért közvetlenül a jogi diploma és a doktori fokozat megszerzése után jelentkeztem dr. Márfi Gyula érsek úrnál, aki felvett, így 2013 szeptemberében a Boldog Gizella Szeminárium papnövendékeként a Veszprémi Érseki Hittudományi Főiskolán kezdhettem meg teológiai tanulmányaimat. 2 évet töltöttem el a királynék városában, majd érsek úr úgy döntött, alkalmasnak ítél arra, hogy külföldön, a katolikus egyház központjában készülhessek tovább a papságra. 3 csodálatos évet tölthettem el Rómában, ahol a Német-Magyar Kollégium (Collegium Germanicum et Hungaricum) lakójaként és a Pápai Gergely Egyetem (Gregoriana) hallgatójaként igen színes, nemzetközi környezetben mélyíthettem el tudásomat és hitemet jezsuita atyák bölcs iránymutatásai, mély lelki kísérése mellett. Szavakkal nehéz lenne kifejezni azt a hálát, amit ezzel a 3 évvel kapcsolatban érzek. Ez év júniusában szereztem meg az örök városban a diplomát, jelenleg pedig a papszentelésig hátralévő egy évben a papi szolgálathoz szükséges gyakorlati ismeretek megszerzése céljából érsek úr a keszthelyi Kis Szent Teréz-plébániára küldött lelkipásztori gyakorlatra.

Szerpappá szentelésem október 10-én, szerdán délelőtt 9 órakor lesz a római Szent Ignác-templomban, ezért különösen is kérem a kedves Olvasók imáit. Soraimat azzal az imádsággal zárom, melyet annak idején ministránsként az oroszlányi templomban minden szentmise előtt elmondtunk, és amely éppen bemutatkozó soraim megfogalmazása közben jutott eszembe:

Uram Jézus! Meghívtál oltárodhoz szolgálatodra.

Örömmel válaszolok hívásodra.

Alakíts kérlek, hogy mindig neked tetszően tudjak szolgálni, ezért növessz bennem a szolgálatkészséget, és a feléd irányuló szeretetet.

Add kegyelmedet, hogyha papi vagy szerzetesi hivatásra hívsz, meghalljam hangodat és készséggel tudjak rá válaszolni.

*Szűzanyánk, papok, szerzetesek anyja és királynője, könyörögj érettünk!
Amen.*

dr. Kulcsár Dávid

SZENTELEÉS

érsek, majd a diakónusok is békecsókot váltottak a felszentelt diakónussal.

A szertartás folytatásában már az újonnan felszentelt diakónus voltak a főpásztor segítségére a szentmise bemutatásában.

Kopácsi Máté hivatásának kialakulásáról így mesélt: „*Kislődön nevelkedtem, ahol meghatározó volt számomra a falu és a falusi emberek, valamint plébánosom, Markója László vallásossága. Az esperes úr vezetett be a papi élet rejtelmeibe és nagyon sok mindent kisgyerekként hallottam tőle, hogyan élte meg papi hivatását. Szerettem volna katolikus iskolában továbbtanulni, de először mégsem oda jelentkeztem, hanem egy szakközépiskolába, de végül mégis a Padányi Bíró Márton Római Katolikus gimnáziumban érettségiztem. Érettségi után rögtön kértem a felvételemet a Veszprémi Főegyházmegye papnövendékei közé. Miután Érsek Úr felvett, elkezdtem a tanulmányaimat a Veszprémi Érseki Hittudományi Főiskolán. Két év után Érsek úr és Rektor Úr döntése alapján Freiburgban, Németországban folytattam tanulmányaimat. A szentelés után is oda fogok visszamenni, befejezni tanulmányaimat. Várhatóan 2020-ban szentelnek pappá.*”

SZENT ANNA ÜNNEPE VESZPRÉMBEN

Az imádság nem idő, hanem szív kérdése. Meg kell próbálni arra nevelni a fiatalokat, hogy legyen idejük imádkozni, Istenre gondolni – mondta Márfi Gyula érsek Szent Anna, a Veszprémi Főegyházmegye védőszentjének ünnepén.

Veszprémben ebben az évben július 26-án, csütörtökön délután emlékeztek meg Szent Annáról, aki a nagyszülők védőszentje is. Márfi Gyula érsek mutatott be szentmisét Nagy Károly apát, kanonok plébánossal, Felker Zsolt káplánnal, Dióssy Iván vaszari plébánossal, valamint Ebele Ferenc nyugalmazott plébánossal a Szent Mihály Bazilikában, amely idén is zsúfolásig megtelt a nagyszülőkkel.

A főpásztor homíliájában felidézte Szombathelyen töltött éveit, különösen azt az időszakot, amikor katekumenátust vezetett fiataloknak, akik a szentségek felvételére készültek. Ezek közül a fiatalok közül többen említették, hogy a már elhunyt nagymamájuk emléke indította őket, hogy részesüljenek a szentségek kegyelmében. Ezek a fiatalok a nagymamájukat tartották a legjobb asszonnak, a legjobb embernek az életükben. A nagymamájuk példája után érezték úgy, hogy nekik is a nyomukba kell lépniük. Ezek a nagyszülők életükben, lehet hogy azt gondolták, hogy hiába fáradoztak – mondta az érsek.

Ugyanakkor azt mondta a jelenlevő nagyszülőknek és szülőknek, hogy ne adják fel soha a reményt, ne fáradjanak bele soha abba, hogy megpróbálják tanítani a fiatalokat, gyermekeiket, unokáikat, dédunokáikat is az imádságra és az istenszeretetre. Hangsúlyozta, hogy az imádság rendkívül fontos. Ma az emberek legnagyobb problémája, hogy “nem érnek rá” imádkozni. Nagyon sok szülő és nagyszülő nem ér rá a gyermekeivel beszélgetni, imádságra és alapvető hittani ismeretekre megtanítani. Az imádság nem idő, hanem szív kérdése. Meg kell próbálni arra nevelni a fiatalokat, hogy legyen idejük imádkozni, Istenre gondolni.

A főpásztor a szentmise végén Szent Anna ereklyéjével körmegetben áldotta meg a jelenlevőket.

Majd ezt követően Nagy Károly apát, kanonok köszöntötte a nagyszülőket, akiknek meglepetéssel készült. Meghívására először egy csongrádi fiatal, Kormányos Viktor énekelt népdalokat, majd Keresztes János színművész emlékezett a nemrégiben elhunyt Kányádi Sándorra Tánzos Katalin Az én miatyámkom című versével. Ezután a Petőfi Színház ifjú tehetségei, Keller Márton és Oszvald Balázs énekeltek. Az ünnepség a Szalézianumban agapéval és közös énekléssel zárult.

ADD TOVÁBB!

Az ókori történelem egyetlen eseményéről sincs olyan minőségű és mennyiségű tudósításunk, mint Jézus életének utolsó estéjéről. Mindezt persze elsősorban nem a nagy történetíróknak köszönhetjük, mert ők mit sem tudtak Jézusról, az ő lakomáiról vagy éppen az utolsó vacsoráról. Nem, e bőséges anyagot az apostoloknak, majd az első keresztényeknek köszönhetjük, akik eleinte hétről hétre, majd napról napra teljesítették Jézus végakarátát: „Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre!” Az Úr lakomájának rendszeres ünneplésében (akkoriban még így nevezték a szentmisét) maradtak fenn Jézus gesztusai és szavai.

Az első írásos emlékünknél Szent Pál apostoltól származik. Az utolsó vacsora óta mintegy 20-22 év telhetett el. Az apostol második nagy missziós központjának kiépítésén dolgozik Efezusbán, amikor Korintusból, a korábban kiépített keresztény központból látogatói érkeznek. E látogatóknak bőven van mesélnivalójuk a korintusi egyház életéről. Pál többek között ezekre válaszul írja meg első levelét a Korintusiaknak, akik az elmondottak alapján nem éppen a legméltóbb módon ünnepelték az Úr lakomáját. Az apostol nemcsak utasításokat ad, hanem szeretné elmélyíteni a korintusiak Krisztussal való kapcsolatát is. Tudja, hogy minden ebből a kapcsolatból fakad, így ha visszatalál-

nak Krisztushoz, megfelelő irányban fognak tudni növekedni – ám e nélkül minden külső változtatás csak átmeneti és hiábavaló. Éppen ezért újra leírja nekik az utolsó vacsora menetét. Mielőtt azonban az eseményekre térne, jelzi, hogy egy korábbi hagyományt idéz: Én ugyanis az Úrtól vettem át, amit át is adtam nektek... (1Kor 11,23). Szent Pál apostol nem kellett féltetni, ha saját tekintélyét kellett megvédenie, itt azonban nem a saját tekintélyével, hanem Krisztus és az egész Egyház tekintélyével beszél. Tudja, hogy nem a saját találmányát, véleményét vagy értelmezését adja tovább, hanem azt, amit ő is kapott. Más apostolok vagy tanítványok mondták el neki is az utolsó vacsora menetét, annak ünneplését, így – ha közvetve is – az Úrtól kapta mindazt, amit szóban már korábban átadott a korintusiaknak. Ezzel az apostol bennünket is emlékeztet: a szentmise ünneplését mi is az Úrtól kaptuk, mert az utolsó vacsora ajándékai nemcsak a jelenlétüknek szólt, hanem a következő századok minden emberének.

Amit az apostol ezután elmond, a mi fülünknek is nagyon ismerős: az Úr Jézus az éjszakán, amelyen átadatott, vett kenyeret, és áldva megtörte és mondta: „Ez az én testem értetek; ezt cselekedjétek az én emlékezetemre!” Ugyanígy a kelyhet is a lakoma

után mondván: „Ez a kegyel az új szövetség az én véremlben; ezt cselekedjétek, amikor csak isszátok, az én emlékezetemre!”

Ugyanis amikor csak eszitek ezt a kenyeret, és a kelyhet isszátok, az Úr halálát hirdetitek, amíg ő majd eljön (1Kor 11,23-26). E szavak bár nagyon ismerősek, mégsem így hangzanak el a szentmisén. Az utolsó vacsora ezen eseményeit ugyanis néhány évtizeddel később Szent Máté, Márk és Lukács is megörökítették az evangéliumukban.

A mai misében pedig Pál és az evangélisták szövegei alapján imádkozunk. Pontosságra törekvő világunkban talán furcsának tűnnek az egyes beszámolók közötti eltérések. Melyik lehet az igazi? – tehetjük fel a kérdést. Az apostolok korában azonban máshogyan gondolkodtak, így inkább az a meglepő, hogy mennyi szó szerinti megegyezéssel találkozunk. Mindenütt szerepelnek Jézus szavai: vegyétek, egyétek, ill. igyátok, ez az én testem, ez az én vérem, amely értetek adatik, ill. kiontatik.

Szintén mindegyik szerepelnek Jézus gesztusai: kezébe veszi a kenyeret és a kelyhet, hálát ad vagy áldást mond, a kenyeret megtöri, odaadja. S ezekkel találkozunk ma is minden egyes szentmisében.

A későbbiekben még visszatérünk e szavak és gesztusok jelentésére, hiszen ezek nagyon röviden és

tömören Jézus egész életét összefoglalják. Most azonban keressük meg azt a kifejezést, amely az utolsó vacsora egészét összefoglalja! Ez a szó az átadás. Már az apostol is ezzel vezeti be az utolsó vacsora eseményeinek idézetét, majd hallunk Jézus átadásáról, arról, ahogyan ő adja át önmagát a kenyérben és a borban. Az önátadás, Jézus egész istenemeri valójának odaajándékozásának gesztusa ez. Ez az ajándékozás azonban már sokkal előbb elkezdődött és még sokkal tovább tart. Hiszen az Atya ajándékozza nekünk az ő egyszülött Fiát, az Atya ajándékozása válik itt láthatóvá, tapinthatóvá, sőt: ehetővé. S ez az ajándékozás nem ér véget az utolsó vacsorán. Az evangélisták Jézus szenvedéstörténetében újra meg újra visszatérnek erre az átadásra. Hiszen Júdás árulását is az átadás szóval írják le. A katonák átadják Jézust a főpapoknak, a főpapok Pilátusnak, Pilátus pedig a hóhéroknak. Jézus kézzől kézre adatik, amíg egészen értünk nem adja életét. S az átadások egy másik folyamával is találkozunk: nemzedékről nemzedékre átadjuk azt, amit az Úrtól kaptunk. S ezekben az átadásokban ő maga adja magát nekünk – ugyanúgy, mint egykor azon a vacsorán az apostoloknak.

Csernai Balázs atya

SZENT ISTVÁN ÜNNEPÉN

Első szent királyunkra emlékezve a főegyházmegye templomaiban hálaadó szentmiséket mutattak be és a hagyományok szerint az atyák megáldották az új kenyeret.

*Zalaszentgrót – Hálaadás
a 260 éves templomban*

*Ganna – Érseki hálaadó szentmise
a 200 éves templomban*

*Ajka – Tósokberénd
Takáts István érseki kancellár mutatott be
szentmisét a templom búcsúnapján*

Nagyesztergár – Primász Gábor Róbert
plébános

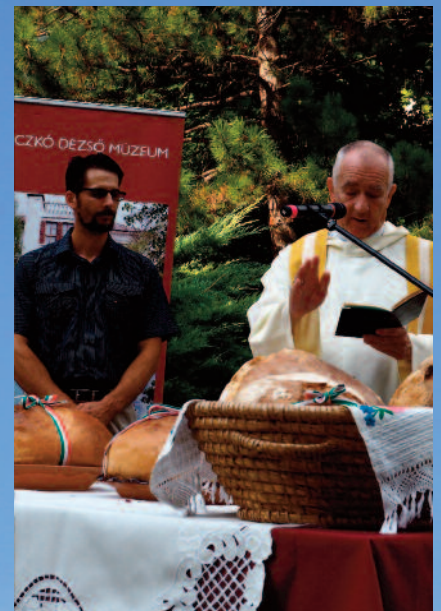
Gyulafirátót – Tóth András Sándor
plébános

Berhida – Beke Zsolt
h. esperes, plébános

ÜNNEPI PROGRAMOK VESZPRÉMBEN

Ünnepi szentmisét mutatott be a bazilikában Nagy Károly apát kanonok, plébános. A családokat változatos programok várták a Szaléziánumban és a múzeumkertben. Szőke András filmrendező humorista főzött és előadást tartott a gyógynövényekről.

HITOKTATÓINK MÁR MEGKEZDTEK A 2018/2019-ES TANÉVET

A Veszprémi Főegyházmegye Hitoktatói Veni Sancte szentmisével, majd pedig továbbképzéssel megkezdték a 2018/2019-es tanévet augusztus 25-én Balatonalmádiban.

A vörösberényi Szent Ignác-templomban Nagy Károly apát, kanonok mutatta be szentmisét, Felker Zsolttal, a Hitoktatási Bizottság elnökével, Berkes Péter alsóörsi és Bali Tibor külsővati plébánossal.

A szentmise után kezdődött a továbbképzés, melyet az idei évben Sipos Edit, a Pécsi Püspöki Hittudományi Főiskola oktatója, va-

lamint Dr. Varga Szabolcs, a Pécsi Püspöki Hittudományi Főiskola Egyháztörténeti Tanszék tanszékvezetője tartott. Sipos Edit a padlókép módszerrel ismertette meg a jelenlévőket, Varga Szabolcs pedig az egyháztörténelemet hozta közelebb a hallgatókhoz. Előadásából mindenki erőt meríthetett a közelgő tanévre, és sok hasznos gyakorlati tanácsot kaphattak hitoktatóink.

Az egész napos program után, lélekben és tudásban felfrissülve, valamint egy kis ajándékkal birtokukban tértek haza egyházközségeikbe a hitoktatók.

HITOKTATÓK LELKIGYAKORLATA VESZPRÉMBEN

A Veszprémi Főegyházmegyében évről-évre megrendezik a hitoktatók lelkigyakorlatát, amelyet idén június 2. és 4. között tartottak a Boldog Gizella Szemináriumban.

A Főegyházmegye hitoktatói számára mindig fontos a júniusi lelkigyakorlat, hiszen ilyenkor van lehetőségük a gyakorlati kérdéseket megbeszélni, a pedagógiai módszereket egyeztetni és ekkor vitatják meg közös ügyeiket és vesznek részt érdekes előadásokon. Az idei előadásokat Serfőző Levente oktatási püspöki helynök, katechetikai és ifjúsági referens, főiskolai oktató, a szegedi Szent Gel-

lért Szeminárium prefektusa vezette. Idén több, mint ötvenen gyűltek össze a főegyházmegye számos településéről. A szakmai kérdések megtárgyalása mellett a lelkigyakorlat legfontosabb célja lelki töltekezést adni a résztvevőknek. A tanév végére nemcsak a gyerekek, hanem a hitoktatók is elfáradnak, a lelkigyakorlat alatt van lehetőségük "kikapcsolódni" a hétköznapi teendőkből.

A lelkigyakorlatot kezdetén és zárásaként Márfi Gyula érsek mutatott be szentmisét Felker Zsolt atyával, a Főegyházmegye hitoktatási referensével és Serfőző Leventével.

Minden év végén a Szaléziánumban számol be eredményeikről a Veszprém Főegyházmegyei Karitás vezetője.

A statisztika azt mutatja, hogy évről évre több segítséget sikerül közvetíteni. Hogy miként működik ez a mindennapokban, arról Szijártó László atyával beszélgettünk, aki 2015-ben kapta az igazgatói megbízást.

A rászorultság és a segítőkészség olyan fogalmak, amelyeket sokan félreértenek, ugyanakkor azok is sokan vannak, akik feleslegessé vált kedves tárgyaikkal, szabadidejükkel szívesen okoznának megkönnyebbülést ott, ahol a fizikai tehetetlenség, vagy a hiány okoz keserűséget. Hogy találkozzon a segítő szándék és a megcélzott személy vagy család, ahhoz mindkét oldalon jó pár ember közreműködésére van szükség.

Hogyan áll létszámmal a főegyházmegyei karitás?

Két főállású alkalmazottunk van, ők végzik az irodai munkát, és tartják a kapcsolatot a csoportokkal. Az ő bérüket az érsekség biztosítja, mindenki más önkéntes. Ez azt jelenti, hogy a főegyházmegyében (ami valamivel nagyobb területű mint maga Veszprém megye) 44 csoportban mintegy ötszáz önkéntes dolgozik folyamatosan.

Ez pontosan mit jelent?

Sokféllek a kérések, amelyek nem úgy teljesülnek, hogy valaki odarohan a veszprémi várban található központunkhoz, és dörömböl az ajtón; személyesen fogadóórán, azon kívül pedig telefonon, e-mailben vagy a közösségi oldalon lehet velünk kapcsolatba kerülni. Ruhaadományt szoktunk kapni, élelmiszert, amit önkénteseink javaslatai alapján osztunk szét, ugyancsak ők osztályozzák a ruhákat, és viszik el azoknak, akiknek a leginkább kell. Mert ez sem egyszerű; az a tapasztalatunk, hogy aki valóban rászorul, az szégyenli, hogy segítséget kell kérnie. Ha felajánlott tárgyakról, búturokról, háztartási gépekről van szó, kollégáim megnézik, és vagy a kiválasztott családhoz szállítják el, vagy a raktárunkba, ha van hely. Az utóbbi időben javult a helyzet szemben a korábbi állapotokkal, amikor előfordult, hogy lakáskiürítő szervezetnek néztek bennünket. Kaptunk volna lerobbant mosógépet, tört bútort, felismerhetetlen ruhadarabokat. Mintha már jobban átéreznék az adományozók, hogy olyasmit lehet továbbadni, amit még maguk is tudnának használni. Sokszor előfordul, ha egy konkrét célhoz szeretnénk az összefogást, úgy kapunk pénzügyi adományt a számlánkra, hogy ismeretlen marad, aki küldte. Működik egy segélyvonalunk is, amit az aktuális programokhoz szoktuk használni. Ha valaki hívja az 1356-os telefonszámot, hívásonként ötszáz forinttal támogatja az adott célt. Előfordul, hogy három-négyszerese a felmerülő igény annak, amit teljesíteni tudunk.

Ilyenkor hogyan szelektálnak?

Önkénteseink látogatása alapján. Ők szinte környezettanulmányt készítenek, így derül ki, hogy ki fog bekerülni az „angyalprogramba”. Ezek állami támogatással működő országos programok, például a „LAK 6”. Segítjük azokat a családokat, amelyeknek nehézségekbe ütközik a lakhatása, saját lakásban vagy albérlésben olyan közüzemi adósságot halmoztak fel, amit nem tudnak kifizetni. A karitás egy összegben kifizeti, ha biztosítva látja, hogy a helyzet nem ismétlődik meg. Egyszeri közreműködés lehet a steril szoba kialakítása vagy a lakás akadálymentesítése, ha megváltozott az élethelyzet. A „Szép otthon” program keretében segítünk a család lakókörnyezetét rendben tartani, bútort, edényt, háztartási gépeket biztosítunk, viszünk szerszámot az udvar, a kert rendben tartásához. Az „Öngondoskodó háztartások” országos programban vetőmagokat, több helyen palántát is adunk azoknak, akik vállalják, hogy művelik a földet. Önkénteseink időről időre ellenőrzik, rendben zajlik-e a program. Nyáron szintén az önkénteseink javaslatára gyerekeket táboroztatunk Fonyódligetben, Zánkán, az Erzsébet-táborban, ahol idén áprilistól októberig a hosszú hétvégéken családokat is vendégül látnak nagyszülőikkel együtt, ha a családban legalább egy általános iskolás gyermeket nevelnek. Működik a „Betűvető” program, aminek keretében iskolakezdésnél első osztályosoknak veszünk iskolatáskát, vagy Erzsébet-utalványt adunk, amit tanszerre, ruhára lehet felhasználni. Időrendben a „Kandalló program” következik. Kis lemezkályhákat biztosítunk azoknak, akiknek nincs más fűtési lehetősége. Az egyházmegye tűzifaakciója családonként tíz mázsa fát jelent a rászorulóknak.

László atya hangsúlyozza, hogy felekezeti hovatartozás nélkül próbálnak segíteni, és nem csak főegyházmegyei keretekben. Mivel ő 2008-tól a Teuton Lovagrend tagja, amikor Pápára, Sümegre, Hévízre érkezik valamilyen adományból, abból a veszprémi egyházmegye is részesül. Ilyen volt nemrégiben a bébiétel-szállítmány, aminek a kisgyerekes szülőkön kívül azok az idősek is örülhettek, akik gyenge fizikai állapotuk miatt csak pépes ételt ehetnek.

A tapasztalatok azt mutatják, a gondok szaporodásával együtt nő a segítő szándék, ami nem működne az önkéntesek munkája, kreativitása nélkül. Jótékonyági bálók, sportrendezvények vagy éppen egy jótékonyági disznóölés, bárhonnan származhat az a bevétel, amivel valakinek sikerül megoldani az erejét meghaladó gondjait. Vannak cégek, amelyek építőanyagot, mások szállítást ajánlanak fel, és nem várnak viszonzást. „Egy kis doboz szeretet” címmel a sümegi önkéntesek idén harmadjára hirdetik meg karácsonyi akciójukat. Két éve és tavaly olyan jól sikerült az akció, hogy a dobozok egy részét Kárpátaljára tudták szállítani azokhoz a gyerekekhez, akiknek ez az egy ajándécsomag lesz a karácsonyfa alatt.

A Katolikus Karitás célja, hogy minél több településen jelenjenek meg önkénteseik, akiket rendszeres képzéssel segítenek hozzá feladataik teljesítéséhez. Országosan jelenleg tízezer önkéntes dolgozik, de angyal bárkiből lehet.

Forrás: www.veol.hu / Őrsi Ágnes

SÍROK FELKUTATÁSA EXPEDÍCIÓ

A Pápa 3. Szent Benedek Plébánia, karitás csoport önkéntesei kezdeményezésére kirándulást szerveztünk plébániánkon korábban szolgált plébánosok sírjainak felkutatására. Ezen nevezetes alkalomból a Dáka-i Szociális Otthon 3 lelkes lakója is elkísért bennünket Pannonhalmára, Horváth M. Detre O. S. B. (1893-1962) és Novák A. Bonaventúra S. O. CIST. (1910 - 1972) sírjához, melyre a tisztelt és az emlékezés szolgálatát köthették fel. Innen az Apátságba tartottunk ahol átadtuk a Szent Benedek Plébánia fennállásának 70. évfordulója alkalmából kiadott „Az imádkozzál és dolgozzál” címmel megjelent könyvet (Szijártó László plébános úr lelki támogatásával) az intézmény vezetőjének. Kis kitérővel a Cseszneki vár aljában elköltött szerény ebéd után Zircen család egyesítésben lehetett részünk ahol Bölcsföldi Zoltán a Dáka-i Szociális Otthon egyik lakója végre megölelhette még sosem látott Őccsét. Ezután Pétfürdő irányába vettük utunkat ahol felkutattuk Szabados István (1911 – 1976) plébános úr sírját, melyet tisztogattunk majd felkötöttük a kegyelet szolgálatát és elhelyeztük a virágokkal beültetett keresztet a síremléken. A nap fénypontjaként megvendégtünk a gyerekeket kérésüknek megfelelően egy McDonald-s -ban, finom sült krumplival, hamburgerrel és egy pohár üdítővel. A meglepetés egy Balaton parti séta az Alsóörsi kikötőben. Kellemesen elfáradva tértünk haza, sok szép emlékekkel és felejthetetlen élménnyel. A helyi karitás csoport és a Dáka-i Szociális Otthon lakóinak hálás köszönetét tolmácsolom Szijártó László plébános, esperes úrnak. Isten fizesse meg ezerszeresen!

KARITÁSZ TÁBOR VÖRSÖN

Papp Szabolcs atya meghívására idén a Vörs-i Plébánián táboroztunk. Táborunk jelmondata: „Mert együtt lenni jó!” Első nap délelőtt berendezkedtünk, játszottunk, énekeket tanultunk, ebéd után elindultunk felfedezni a települést.

Megnéztük a Talpasházat, megismerkedtünk a régi halászok életével, munkaeszközeivel, majd a Tűzoltó Múzeum követte, ahol a gyerekek elfoglalhatták a régi járműveket.

Esti szentmise után finom vacsora várt ránk a Plébánián.

Kedden délelőtt szellemi totók és kvízkérdések, közben ügyességi játékok, szintén éneklés részesülhettek a gyerekek, délután Balatonszentgyörgyön a Csillagvárat látogattuk meg. A török megszállás idei Panoptikum, a baba kiállítás, állatsimogató felejthetetlen élményt nyújtott.

Ráadásaként Malom Bendegúz a Csókakői Hunok vezetője érdekes ismertetőt tartott az Íjazatról, megmutatta saját készítésű íjait, bőrtárgyait.

Fagyizás következett Balatonmárfürdőn, séta a Balaton parton.

Az esti szentmise után Simon család jóvoltából kint sütögettük a vacsoránkat, ki társán, ki nyárson.

Mikor mindenki jól lakott, következett a Táncház. Deák Réka és Vörös Ricsi először bemutatót tartott majd lelkesen tanították kicsiket és nagyokat a néptánc lépéseire. Nagyon szépen köszönjük, hogy ránk áldozták szabad idejüket!

Szerdán, bár az időjárás kicsit szomorkás volt, délelőtt elmentünk a Diás-szigetre, Fekete István emlékháza után jártunk Matula kunyhójában is. Ebéd után szintén a versenyeké volt a főszerep, lazításként nem maradt el a kedvenc, a Sport szelet evő verseny sem.

A szokásos esti szentmise és vacsora után Vörös Ricsi tanította a gyerekeket a karikás ostor használatára, majd a Foci VB helyi meccs került megrendezésre. Csütörtökön délelőtt elbúcsúztunk kedves vendéglátóinktól, következő úti cél Keszthely volt. A Marcipán Múzeum megtekintése és fagyizás után Dr. Fodor János atya végig vezette a csapatot a Kis Szent Teréz Kármelita Bazilikán és a

hozzá tartozó hatalmas kolostoron, majd agapéra invitált bennünket. Köszönjük szépen az élményt! Ebéd után a mólón sétáltunk, majd 1 órás sétahajózás után tértünk haza.

Az őrangyalos játék végig kísérte a tábort, a gyerekek felelősséggel tartoztak egymás felé, aranyosak voltak az apró gesztusok, jó cselekedetek, amikkel „jelezték” szolgálatukat.

Hálával és köszönettel tartozunk elsősorban Papp Szabolcs atyának, Deák Tamásnak, Vörs polgármesterének, Varga Árpádnak, aki a programok szervezésében és lebonyolításában nagyon sokat segített, a Simon családnak, Jánosnak, Beának, Petrának és Kristófnak a finom vacsorákért, illetve a 4 napon át tartó kedves, szeretetteljes segítségért. Kónya Lászlónak, Tikos polgármesterének, aki 2 nap

is rendelkezésünkre állt Faluautójukkal és szállított bennünket, és nem utolsó sorban a kedves vörsi hölgyeknek, akik mindennap süteménnyel, buktával látták el a táborozó csapatot.

Valamint a Dabronc-i, Rigács-i és Ukk-i polgármestereknek és falugondnokoknak az oda-és hazajutásban nyújtott segítségért, Klenner Dávid kántornak az énektanításokért.

A jó Isten fizesse meg mindenkinek, hisz nélkülük nem lett volna ilyen tartalmas és élményekkel tele a tábor!

Köszönettel: a tábor szervezői
Don Bosco Karitás csoport, Dabronc

VESZPRÉM ÉS KOVÁSZNA MEGYEI GYERMEKEK TÁBOROZNAK A BALATONNÁL

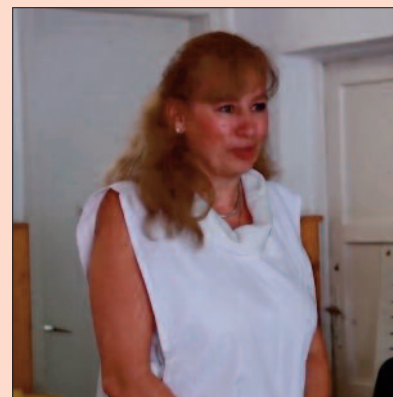
A Veszprém Megyei Gyermekek- és Ifjúsági Közalapítvány valamint a Veszprém-Főgyházmegyei Karitás közreműködésével közel félszáz Veszprém és Kovászna megyei fiatal nyaral a Csupaki Üdülőfalu és Kemping területén július 2. és 8. között. A kempingben csütörtökön a Veszprém megyei közgyűlés elnöke és a közalapítvány egyik kuratóriumi tagja is látogatást tett. Polgárdy Imre és Horváth Ernő az ott táborozó 7 és 14 év közötti iskolásokkal és Szijártó Lászlóval, a Veszprém-Főgyházmegyei Karitás igazgatójával is találkozott, majd a diákokkal közösen hallgatták meg a tábor közösségi termében egy oroszországi gyermekegyüttes meglepetéskonzertjét. A diákok egyhetes programjuk keretében sokat strandoltak, vitorláztak, a tábor területén kutyás bemutatót nézhettek meg, a szervezett kirándulások keretében pedig a sümegi várba és a tapolcai-tavasbarlangba látogattak el. A Kovászna megyei diákok közül kilencen a Komandói Horn Dávid Gimnáziumból, nyolcan a Szent Ferenc Alapítvány Eszterneki Nappali Központjából, valamint további nyolc gyermek a Kovászna Megyei Szociális Ellátási és Gyermekevédelmi Vezérigazgatóság által működtetett állami szociális intézményekből érkeztek nevelőik kíséretében. A Csupaki Önkormányzat a fiatalok részére a tábor ideje alatt ingyenes belépést is biztosított helyi strandra.

A KARITÁSZ A BETŪVETŐ PROGRAM ÁLTAL SEGÍTI A CSALÁDOKAT AZ ORSZÁG EGÉSZ TERÜLETÉN

Szijártó László igazgató munkatársaival átadja a Karitás ajándékát

A Katolikus Karitás a Betűvető Program által segíti a családokat az ország egész területén, illetve a határon túl is az iskolakezdéshez kapcsolódva. A karitatív akció keretében a Veszprém – Főegyházmegyei Karitás képviselői adtak át Erzsébet utalványokat, illetve élelmiszercsomagokat a Nepomuki Szent János Római Katolikus Általános Iskolában csütörtök délelőtt. Várpalotán négy családból, tizenegy gyermek vehette át az adományt egy műsorral egybekötött ünnepség keretében.

Darkóné Antalóczy Zsuzsanna igazgató köszönte meg az adományokat

NAPKÖZIS TÁBOR A BAKONYJÁKÓI PLÉBÁNIÁN

Az idei évben, 2018-ban, immár 5. alkalommal került megrendezésre Bakonyjákón az ingyenes napközis tábor június 18-tól 22-ig a plébánia területén lakó és onnan elszármazott óvodások és általános iskolások számára, melyen a középiskolás diákok a felnőtt önkéntesek munkáját segítették a tábor alatt. A hétfői napon ismerkedéssel kezdődött a tábor, majd a Bitva-patakon tutajt úsztattak. Délután közös focizással és tollasozással zárult a nap. Kedden a farkasgyepűi Pisztrángos tónál horgásztunk, a paprikás krumpli a bográcsban készült el. Szerdán megtekintettük a herendi Porcelánmanufaktúrát, majd Szentgálon az ős tisztafást, valamint a kilátóból megcsodáltuk a bakonyi tájat. A vizes játék nem maradhatott el csü-

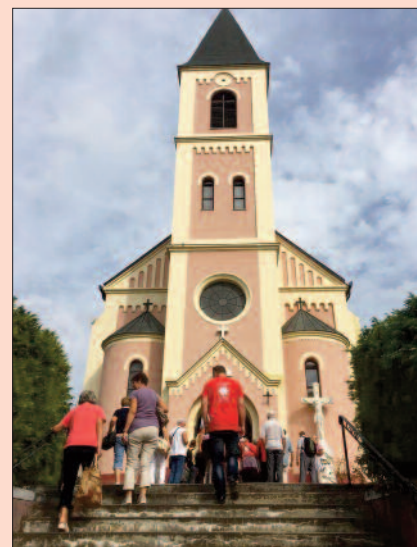
törtökön és a délutáni lovaglást követően ellátogattunk a játszótérre. A záró napon kürtöskalácsot készítettünk, valamint megtekintettük a farkasgyepűi Erdészeti kiállítást és az iskolamúzeumot. A nap közös fagyizással zárult. 23-án, szombaton, közös plébániai zárandoklatra került sor Győrben. Dél előtt meglátogattuk a bösi erőművet egy gyárlátogatás keretében, majd hajókiránduláson vettünk részt a Dunán. Délután megtekintettük a püspökség látogatóközpontját, majd részt vettünk az esti szentmisén. Istennek legyen hála, hogy 2018-ban is megszervezhettük a tábor, amelyet az idei évben a Veszprém-Főegyházmegyei Karitás is támogatott.

Rudi Péter plébános

ÖNKÉNTESK ŐSZI ZARÁNDOKLATA

A Veszprém- Főegyházmegyei Karitás önkénteseinek őszi lelki napján Búcsúszentlászlóra, Zalaszentivánra és Nemesapátiba zárandokoltak el Szijártó László igazgató atyával az önkéntesek. Tódor Szabolcs és Szeghy Csaba plébános atyák, valamint a helyi hívek kedvesen fogadták a szeretetszolgálatban tevékenykedő zárandokokat.

SZENT GELLÉRT ÜNNEPE

Ős kiemeltet
a krisztusi hitre,
Vágtalan kegyes,
kegyes Isten vitte,
Gehérettől nyertük,
hogy jó lett a birtok,
Áldjuk a Szentit

Márfi Gyula érsek mutatott be szentmisét a Szent Mihály Bazilikában szeptember 26-án, szerdán délután a Veszprémi Főegyházmegye által fenntartott oktatási intézmények munkatársai – pedagógusok és technikai dolgozók – számára, Mail József gazdasági helynökkel, Takáts István érseki kancellárral, valamint az intézményekben szolgáló atyákkal együtt.

A szentmise után a tapolcai Nagyboldogasszony Katolikus Iskola diákjainak műsorát tekintették meg a jelenlevők, majd Mail József gazdasági helynök köszöntötte a megjelenteket.

Beszédében beszámolt az intézmények vezetésében történt változásokról: Pápán, a Szent Anna R. K. Óvoda vezetője Veisz Endréné nyugdíjba vonult, helyette Tar-róné Szücs Zita kapott megbízást az óvodavezetői feladatok ellátására.

Várpalotán, a Nepomuki Szent János R. K. Általános Iskolában az eddigi intézményvezető megbízása lejárt, helyette Darkóné Antalóczy Zsuzsanna látja el az igazgatói feladatokat az intézményben.

Emellett ismertette a jelenleg is zajló nagyértékű felújításokat az intézményekben. Végezetül Márfi Gyula érsekkel átadták az idei Szent Gellért díjakat.

ARANY FOKOZAT

Kondora Zoltán – műszaki vezető

Padányi Biró Márton R. K. Iskola, Veszprém postumus – elhunyt 2018.

Tál Zoltán Atya – lelki igazgató

Ranolder János R. K. Általános Iskola, Keszthely

Veres József – karbantartó

Szent Margit R. K. Óvoda, Veszprém

Dr. Lukácsné Császár Gabriella – tanítónő

Szent István R. K. Iskola, Pápa

Nagy Ildikó – pedagógus

Nepomuki Szent János R. K. Általános Iskola, Várpalota

Szauer Istvánné – biológia-földrajz szakos tanár

Szilágyi Erzsébet Keresztény – Általános és Művészeti Iskola, Veszprém

Sári Kálmánné – óvodapedagógus

Szent Margit R. K. Óvoda, Veszprém

Vinter Ferencné – hitoktató

Zirci Egyházközség

2018. ÉVI SZENT GELLÉRT DÍJAZOTTAK

EZÜST FOKOZAT

Csesznek Lajos – portás
DAVIDIKUM R.K. Középiskolai Kollégium, Veszprém

Németh Mónika – gazdasági vezető
Nagyboldogasszony R. K. Ált. Iskola, Tapolca

Patonai Szilvia – művészeti vezető
Nagyboldogasszony R. K. Ált. Iskola, Tapolca

Gerencsérné Turbán Éva – angol tanár
Szent István R. K. Ált. Iskola, Pápa

Csizly Györgyné – technikai dolgozó
Szent István R. K. Ált. Iskola, Pápa

Tóth Béláné – tanítónő
Ranolder János R. K. Ált. Iskola, Keszthely

Grüll Gábor – pedagógus
Nepomuki Szent János R. K. Általános Iskola, Várpalota

Májusi Zsolt – igazgatóhelyettes szakos tanár
Szent István Király R. K. Ált. Iskola, Ajka

Kéthelyné Tölgyesi Gabriella – tantónő
Szent István Király R. K. Ált. Iskola, Ajka

Schöberl Csilla – tanítónő
Szilágyi Erzsébet Keresztény Általános Iskola, Veszprém

Finta Péter – testnevelő tanár
Szilágyi Erzsébet Keresztény Általános Iskola, Veszprém

Kálmán Róbert – műszaki vezető
Padányi Biró Márton R. K. Iskola, Veszprém

Joóné Novák Mónika – német tanár
Padányi Biró Márton R. K. Iskola, Veszprém

Sárrétiné Henn Anita – hittan tanár
Padányi Biró Márton R. K. Iskola, Veszprém

Vajda Karola – tanítónő
Padányi Biró Márton R. K. Iskola, Veszprém

Kutiné Gyűrű Eszter – hitoktató
kerületi koordinátor, Balatonfüred

TANÉVKEZDÉS

Szeptember elején a Veszprémi Főegyházmegye oktatási intézményeiben is elkezdődött a tanév. Több, mint háromezer diák tanul az óvodáktól a főiskoláig az egyházmegye városaiban.

Padányi Katolikus Iskola – Veszprém

Szilágyi Keresztény Általános Iskola – Veszprém

Szent István Király Katolikus Iskola – Ajka

Szent István Általános Iskola – Pápa

Nagyboldogasszony Kat. Isk. – Tapolca

Ranolder J. Kat. Isk. – Keszthely

Szent Margit óvoda – Veszprém

Nepomuki Szt. János Kat. Isk. – Várpalota

TUDSZ-E UTOLSÓ LENNI SZERETETBŐL? TUDSZ-E SZOLGÁLNI MÁSOkat SZERETETTEL?

Első akarok lenni a tanulásban, a sportban, a munkában! Azt szeretném, hogy észrevegyenek, hogy kitűnjek a többiek közül. Mit mond Jézus? Hogy legyek az utolsó? Hogy mindenkinek a szolgálója? Hú, ez nagyon furcsán hangzik. Hogy gondolta?

Minden közösségben – a társadalomban is – vannak tehetségebbek, bizonyos területen ügyesebbek. De minden emberben van valami jó, valami értékelhető. A különféle képességekkel rendelkező emberek között természetes a versengés. Már gyermek korban elkezdődik ez a versenyszellem. Az iskolában úgy, hogy ki az osztályban a legjobb tanuló, ki a tanító kedvence... Felnőttként pedig folytatódik: ki teljesít a legjobban, ki a főnök kedvence... Újra, s újra felmerül a kérdés: Ki az értékesebb?

Mai társadalmunkban sokszor az értékesség, az eredményesség alapja csupán a teljesítmény, egyedül a környezet-től származó elismertség a fontos. Valamint a jól megfizetett munka. ha már nem tudsz teljesíteni, úgy ahogy azt elvárják tőled, akkor már leírnak és van helyetted más. Itt a kisebb, lemarad, a gyengébb bizony elvész! Ebben a gondolkodásban az értékesség alapja nem az Istentől alkotott emberi létünk. Ennek következményeit láthatjuk, ha szétnézünk a világban. A sok erőszak, küzdelem, meg nem értés, a másik lebecsülése szinte állandósult. A Jézus által javasolt életforma olyan, amit lehetetlen pusztán ésszel belátni! Ehhez gyermeki lelkület kell.

Az apostolok között is viszatérő jelenség a vetélkedés, hogy ki a nagyobb közöttük. Gondoljunk csak az esetre, amikor Jakab és János édesanyja Jézushoz fordul ezzel a kéréssel: "Intézd úgy, hogy két fiam közül az egyik jobbod, a másik balod felől üljön országodban." Vagy amikor Kafarnaumba menve, vitakoztak útközben. Jézus vitának nevezi a tanítványok között lezajlott dolgot. Mert a vita nem egészen pozitív értelmű magatartás. A saját véleményünkről akarjuk meggyőzni a másikat, és közben süketek vagyunk a másik véleményére. Jézus tehát vitának minősíti az apostolok beszélgetését. S talán ezt a minősítést érezték a tanítványok, amikor szégyellnek válaszolni a kérdésre. De Jézus ismeri őket és tudja: azon tanakodtak ismét, hogy ki a nagyobb közülük. Ezért mondja: "Ha valaki első akar lenni, legyen mindenki között az utolsó, és mindenkinek a szolgálója." Tulajdonképpen ezt a jézusi mondást élte meg és fogalmazta meg

Szent Pál apostol is: "Isten nekünk, apostoloknak az utolsó helyet jelölte ki, mint olyanoknak, akiket halálra szántak, hogy látványosságul szolgáljunk a világnak, az angyaloknak és az embereknek is. Mi okatlanok vagyunk Krisztusért, ti okosak Krisztusban. Mi gyöngék vagyunk, ti erősek. Titeket megbecsülnek, minket megvetnek."

Jézus egy gyermeket közéjük állítva kijelenti: "Aki befogad egy ilyen gyermeket az én nevemben, az engem fogad be. Aki pedig engem befogad, nem engem fogad be, hanem azt, aki küldött engem." A befogadás itt nem azt jelenti, hogy egy gyermeket örökre kell fogadni, hanem azt, hogy a gyermek lelkületét, lelki világát kell elsajátítani. Mert milyen a gyermek? Egyetlen szóval úgy jellemezhetnénk, hogy egyszerű. Egyszerű, mert amit mond és gondol világos könnyen érthető. Tulajdonságai benne egységben, harmóniában vannak. Nincs benne alatomosság, kétszínűség! Jézus ezt a lelki világot állítja elénk: aki befogadja, elsajátítja ezt, az Jézust fogadja be, s aki Jézust befogadja be, az azt fogadja be, aki Jézust küldte, vagyis az Atyát.

A gyermeket a bűn még nem rontotta meg. Az évek múlása és az ember fejlődése aztán sajnos a bűnben való előrehaladását is jelenti. Meg lehet ezt figyelni abban a jelenségben, amikor egy gyermek és utána egy felnőtt szemébe nézünk. Egy gyermek szemrebbenés nélkül viseli, el, ha a szemébe nézünk, vagy ő maga néz mérszen, csodálkozóan mások

szemébe, mert nyílt lapokkal játszik. Egy felnőtt azonban, akinek beszélgetés közben a szemébe nézel, már egy ilyen hosszú kitarató pillantás elől elkapja tekintetét, mert a lelkiismerete a bűn rontása miatt nincs egészen rendben. Képet alkothattunk hát, hogy mit jelent "befogadni" egy ilyen gyermeki lelkületet.

Csak akkor értjük meg, hogy Jézus micsoda nagyszerű dolgot tárt elénk, ha igyekszünk is komolyan úgy élni, ahogy ő javasolja nekünk. Az tény, hogy így szembe kerülünk a versengő, törtető világgal, ami nap mint nap körül vesz minket. De ez egy másik út! Ez Jézus útja, aki az Atya akaratából utolsóként, megvetettként halt meg értünk a kereszten! Ez az ő követőinek útja! Van-e bátorodásod szolgálni szeretetből?

Földi István atya

A VESZPRÉMI ÉRSEKSÉG CSALÁDPASZTORÁCIÓS MUNKATÁRSAINAK KÉPZÉSE BALATONSZEPEZDEN

Egy szervezet korszerű működéséhez elengedhetetlen a folyamatos fejlődés, mely nem nélkülözheti a legújabb ismeretek birtoklását. Ennek a célnak a megvalósítása érdekében állítottotta össze a Veszprémi Érsekség Családpasztorációs Irodája önkéntes munkatársai részére éves képzési programját. A projekt része volt a június végi hónapfordulón Balatonszepezden szervezett 4 napos találkozó.

Minden csoport, mely egy közös cél érdekében tevékenykedik, egyénekből áll. A hatékony működés feltétele az egyéni és közösségi célok, motivációk egyezése, egy irányba igazítása. Ebben volt a csoport segítségére dr. Magyar Lóránt tréner.

Időről időre meg kell vizsgálni, hogy a családpasztoráció fő célja – amely a közösségben megélt hitélet lehetőségén keresztül a családok támogatása –, teljesül-e, a részcélok a főcél támogatják-e, megfelelő választ adnak-e a társadalmi változásokra.

Fel kell mérni az erőforrásokat, hisz a munkacsoport önkéntes alapon működik, mindenki a szabadidejét áldozza e nemes célok megvalósítására. Ismerni kell a magunk és mások erősségeit és korlátait, hogy a vállalások egyénre szabottan valósuljanak meg.

A tréning első része önmagunk fejlesztésének lehetőségeiről szólt, míg a második blokk arról, hogy miként lehet ezt a családjunkban, illetve a családpasztorációs munkában kamatoztatni.

Több szó esett a hétvégén a jegyeskurzusokról, melyen Istennek hála egyre nagyobb létszámban vesznek részt a házasságra készülő párok. A visszajelzések alapján jó úton haladunk, de szükség van további együtt gondolkodásra, tapasztalatcserére, folytatásra, a lehetőségek és keretek újragondolására.

Kommunikáció, a családok elérése – bár látszólag minden korábbinál könnyebben megvalósítható –, de a tapasztalatok szerint mégis egyre nehezebb eljuttatni az üzenetet, hisz az információdömpingben könnyen elvesznek a hírek, meghívók. A legújabb kutatások szerint legalább négyszer kell különböző csatornákon keresztül próbálkozni, hogy az információ „beta-láljon” a megszólítottaknál.

A jelenlegi sokaknál túlfeszített világban az emberi lelkek is feszített üzemben léteznek, így az emberek közti kapcsolódást más módon lehet létrehozni. Egyre fontosabb szerepet kap a személyes kontaktus, meghívás.

Ha körbenézünk jelenleg formálódó világunkban talán sokunkban megfogalmazódik az a gondolat, hogy a globális átalakulások kisebb nagyobb töréseket okoznak mind egyéni, mind közösségi szinten. Úgy véljük, hogy ezen „reccsek” elviseléséhez elengedhetetlen egy stabil, Isteni alapokra helyezett életvitel és közösség. Azt se feledjük azonban, hogy nekünk, keresztényeknek rengeteg ismeret a birtokunkban van ahhoz, hogy a megváltozott körülményekre is bizalommal teli életigenlő választ adjunk, és támaszkodhatunk a Szentlélek erejére, támogatására is. A döccenőkön való átjutáson és a családok lelki megerősítésben Dr. Fodor János családreferens atya segítette a csoportot.

A döntéseket meghozni ugyanakkor az egyének, a családok képességei. Választani nekünk kell, kihez csatlakozunk, gyermekeinket milyen értéket valló közösségben próbáljuk nevelni; és nekünk, szülőknek a döntése és a döntésünk következménye, hogy kik fognak körülvenni minket, lesznek –e, akikben bízhatunk, és akikre támaszkodhatunk, ha ez szükségessé válik.

Reméljük, hogy egyre többen csatlakoznak hozzánk, vesznek részt a közös munkában, jönnek el rendezvényeinkre, és erre (utas)társaikat is figyelmeztetik.

A 20 éves jubileum alkalmából megjelent a Családpasztorációs Munkacsoport Családunk c. újságjának ünnepi különszáma digitális kiadásban. Az olvasókat az elmúlt 20 évre való visszaemlékezés, érdekes régi és új cikkek várják a magazinban. Olvasható, letölthető: www.csaladpsztoracio-veszprem.hu

Szeretettel hívjuk a házaspárokat november 18-ai Őszi randevú nevű programunkra. Műsorral és jó hangulatú beszélgetéssel várunk minden kedves érdeklődőt, töltsünk együtt egy kellemes estét, erősítsük a házasságunkat! Bővebben erről a későbbiek során szintén honlapunkon tájékozódhat.

GONDOLATOK A CSALÁD MOZGALMAK LÉTJOGOSULTSÁGÁRÓL, SZÜKSÉGESSÉGÉRŐL

Családmozgalmak találkozója, Veszprém, 2018. szeptember 22. Hiánypótló rendezvényen vehettek részt mindazok, akik a szeles, hideg idő ellenére eljöttek szombat reggel a Veszprémi Civil Ház által szervezett Családmozgalmak találkozójára. A programot az Érseki Hittudományi Főiskolán tartották, ahol értékes és érdekes gondolatokat hallhattunk az előadóktól.

A rendezvény célja az volt, hogy megismertesse az érdeklődőkkel a különböző család- és lelkeségi mozgalmakat. Meghívott vendégként voltak jelen a Schönstatt Családmozgalom, a Kapcsolat Szervíz Közhasznú Egyesület és a Veszprémi Érsekség Családpasztorációs Irodájának képviselői. A többi, családokkal foglalkozó egyesülettel, lelkeségi mozgalommal együtt fontos küldetésük, hogy a családokat összehozzák, közösségbe szervezzék, megerősítsék hitükben, feladataikban, vállalásaikban.

Hiánypótlónak tartjuk a rendezvényt, mert megpróbálta felhívni a résztvevők, és ezáltal a társadalom figyelmét egy egyre súlyosbodó problémára, mégpedig a közösségek hiányára. Minden megszólaló, előadó ezt a kérdést járta körbe különböző nézőpontokból.

Elsőként Fenyvesi Zoltán országgyűlési képviselő köszöntötte az egybegyűlteket. Kiemelte, hogy az esemény célja megegyezik a saját és kormány értékrendjével, elképzeléseivel. A családok évében kiemelt jelentősége van az ehhez hasonló rendezvényeknek – mondta. Az Érsekség képviseletében Dr. Fodor János atya, a veszprémi egyházmegye családreferens papja nyitotta meg a rendezvényt. A generációk közötti kommunikáció fontosságáról, egyúttal nehézségéről beszélt. Elgondolkodtató példával szemléltette, hogy bizony mindannyiunknak megvannak, meg lehetnek a „jól bevált” mondataink szűkebb és tágabb családunkon belül, melyeket előszeretettel ismételtünk egymásnak. Ezzel valószínűleg nem a generációs szakadékok megoldásához járunk hozzá. Elmondta, a rendezvényen lehetőség van más családokkal való találkozásra, új értékek befogadására, a másik jobb megismerésére, kapcsolatok megerősítésére. A bennünk levő jó kerüljön előtérbe, kapjunk egy belülről átfomáló erőt!

Hortobágyiné Dr. Nagy Ágnes, a „Boldogabb családokért” családi életre nevelés program egyik megalkotója és szakmai felelőse az iskolákban jelen levő ún. „Család-órákat” mutatta be előadásában. Elmondta, hogyan próbálják a nagyjából 10-18 éves korosztály érdeklődését a keresztény értékrendű felvilágosító órák, családi élet és gyermekvállalás iránt felkelteni. Mondanivalóját rengeteg olyan szemléltető eszközzel tette még érdekesebbé, melyeket ezeken az órákon használnak.

Személyes tapasztalatával indította előadását Bálint Bánk pszichológus, melynek a család tagozódása a közösségbe volt a témája. Saját példáját megosztva fejtette ki véleményét arról, hogy miért nagyon fontos, hogy a család egy közösség szerves tagja legyen. Két dolgot emelt ki, melyet nem lehet csak a családon belül megtanítani a gyermekeinknek. Az egyik: hogyan lehet az önkéntes kapcsolatokat kiépíteni és lezárni. Jó esetben ezt nem tapasztalja meg a gyermek közvetlen közelről a családban, legfeljebb váláskor és szülői új kapcsolatának kialakulásakor; de akkor is csak hatalmas veszteség árán. A másik pedig a viszonyítás képessége. Mások működésének megfigyelése által tudja majd a gyermek magát elhelyezni saját viszonyrendszerében. Ezek után Bálint Bánk részletesen elmondta, mi mindent adhat a közösség, a mi esetünkben konkrétan a családmozgalmak, a családoknak.

A program lekeresítése pedig egy schönstatti házaspár, Szelestey Gábor és Barbara, a Családok világtalálkozóján átélt élményeinek beszámolójával történt meg. Nagyon felemelő zárása volt a napnak őket hallgatni arról, hogy mi minden áldásban és kegyelemben volt részük a néhány napos dublini rendezvényen.

Köszönjük a szervezőknek, Varga Endrének külön is, hogy ilyen színvonalas programot szerveztek – szerintünk – minden résztvevő meglegedésére!

György Adrienn

CSALÁDPASZTORÁCIÓ VESZPRÉM

**Keresztény
baba-mama-klub**

**SZERETETTEL VÁRJUK
A KISGYERMEKEKET
ÉS SZÜLEIKET**

**2018. szeptember 26-tól
kéthetente 9.30-tól
a Szaléziánumban
(Vár u. 31.)**

**"Miközben megpróbáljuk
felkészíteni gyermekeinket
az életre, ők tanítják meg
nekünk, mi az élet értelme".**

1867

Erzsébet királyné
koronázási díszruhában
Emil Rabending, Bécs, 1866.
Magyar Nemzeti Múzeum,
Történeti Fényképtár

ÉRSEKI PALOTA
Veszprém, Vár u. 16.

MAGYAR KIRÁLYNÉK ÉS KORONÁZÓ PÜSPÖKÖK KIEGYEZÉS ÉS KORONÁZÁS 1867

A felújított veszprémi érseki palota és a megújított kiállítás
2018. október 8–31-ig, naponta 10–18 óráig,
2018. november 1-jétől 2019. április 30-ig
előzetes bejelentkezéssel látogatható.

Boldog Gizella Főegyházmegyei Gyűjtemény
8200 Veszprém, Vár u. 35.

+36 88 426 095 | www.gizellagyujtemeny.hu

info.boldoggizella@gmail.com | [facebook.com/gizellagyujtemeny](https://www.facebook.com/gizellagyujtemeny)

BOLDOG GIZELLA FŐEGYHÁZMEGYEI GYŰJTEMÉNY

A felújított érseki palota
Fotó: Kövesdi Róka Lajos

HUNYADI MÁTYÁS

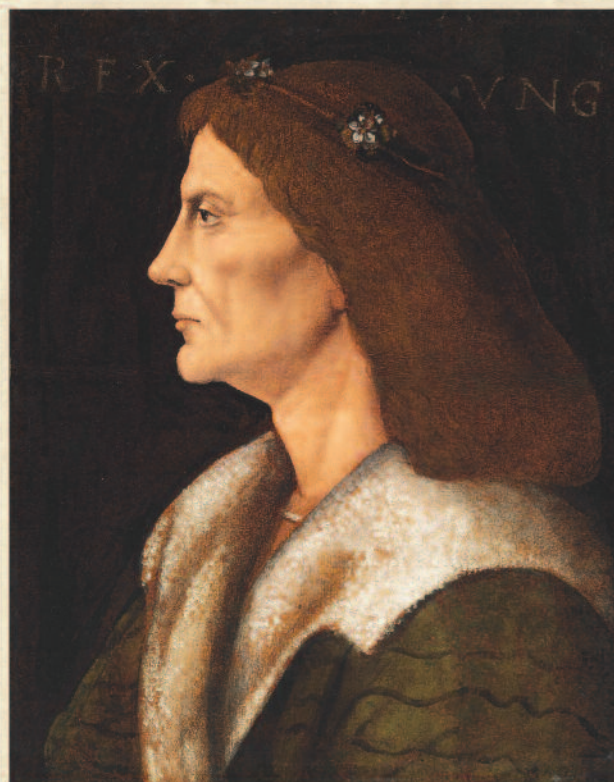
A KERESZTÉNY EURÓPAI KULTÚRA
VÉDELMEZŐJE

MÁTYÁS KIRÁLY EGYHÁZPOLITIKÁJA ÉS A 15. SZÁZAD EGYHÁZMŰVÉSZETE

Kiállítás

a Mátyás király emlékében, I. (Hunyadi) Mátyás királlyá választásának 560., születésének 575. évfordulóján

2018. május 4-től 2018. október 31-ig,
hétfő kivételével minden nap 10–17 óráig díjmentesen látogatható
a Szent Imre piarista és helyőrségi templomban

Andrea Mantegna (1431 körül–1506) után egy lombard festő Mátyás király arcképe című alkotása
16. század első negyede. Papír, olaj.
Szépművészeti Múzeum – Magyar Nemzeti Galéria. Fotó: Mester Tibor

BOLDOG GIZELLA FŐEGYHÁZMEGYEI GYŰJTEMÉNY

8200 Veszprém, Vár u. 35. | +36 88 426 095 | info.boldoggizella@gmail.com |
www.gizellagyujtemeny.hu | facebook.com/gizellagyujtemeny

70 ÉVES A PÁPAI SZENT BENEDEK PLÉBÁNIA

Ünnepi szentmisére gyűltek össze a hívek július 1-jén Pápán a Tókertben, a Szent Benedek Plébánia 70 éves jubileumán. A 70 éves jubileumra egy fa Szent László szobrot helyeztek el a plébánia udvarán, melyet Bálint József faszobrász és Nagy Viktor asztalos készítettek. A faszobrot dr. Márfi Gyula érsek áldotta meg a szentmise elején.

ARANYMISE A PÁPAI SZENT ANNA TEMPLOMBAN

Ötven évvel ezelőtt, 1968. június 20-án, Veszprémben, az akkori főpásztornak kézfeltétele és imája által elnyerte a papi rend kegyelmeit és engedelmességet ígért Jézusnak és az Egyháznak Salgó Ferenc. A kanonok, plébános ötvenéves papi szolgálatát megünneplő aranymiséjét június 23-án tartották a Szent Anna templomban.

70 ÉVES A VESZPRÉMI REGINA MUNDI PLÉBÁNIA

Szűz Mária Szent Nevének ünnepe, szeptember 12. a templomunk búcsúnapja. Ezen a napon, a Világ Királynője nevének ünnepén, emlékeztek meg a plébánia fennállásának 70. évfordulójáról, mivel a templom ekkor kapta meg a Regina Mundi (Világ Királynője) nevet. A jubileumi szentmise főcelebránsa Stadler László Dezső plébános volt, aki szónoknak az újmisést Tóth Tamás káplánt hívta meg. Koncelebrált még Laposa Norbert balatonfüzfi plébános. A liturgikus éneket a Schola Regina kórusunk szolgáltatta Rostetterné Nagy Rita karnagyunk vezetésével.

PAPI JUBILEUMOK ÜNNEPE BERHIDÁN

Pappá szentelésének 20. évfordulóját ünnepelte Beke Zsolt és Tál Zoltán atya, valamint 37. évfordulóját Horváth Lajos atya június 18-án, Berhidán. A többszörös ünnep alkalmából Márfi Gyula érsek mutatott be szentmisét a jelenlevő paptestvérekkel, melynek keretében megáldotta a Szent László-templom új ambóját, oltárát és az oltár könyvtartóját.

A FŐPÁSZTOR A VAJDASÁGBAN

A Szent István-napi központi ünnepséget Palicson tartotta a Vajdasági Magyar Szövetség augusztus 18-án, melynek keretében Márfi Gyula érsek a szabadkai Szent Teréz Székesegyházban mutatott be szentmisét Pénzes János püspökkel és a jelenlevő atyákkal.

DÍSZPOLGÁR LETT A PLÉBÁNOS

A zalaszentgróti Szent Imre tiszteletére szentelt templom építésének 260. évfordulóját ünnepelték augusztus 20-án.

Ebből az alkalomból Márfi Gyula veszprémi érsek mutatott be szentmisét Bizderi János főesperes, kanonok plébánossal.

Baracsikai József polgármester az önkormányzat képviselő-testülete nevében a város közösségi és vallási életében végzett munkájának méltó elismeréseként Bizderi János főesperes, kanonok, plébánosnak Zalaszentgrót Város Díszpolgára kitüntető címet nyújtott át.

KERÉKPÁROS ZARÁNDOKLAT

Bódi Mária Magdolna vértanúságának 73. évében ismét megrendezték a kerékpáros zarándoklatot augusztus 11-én a Veszprémi Főegyházmegye fiatal vértanújának nyomában.

A kerékpáros zarándoklatot ez alkalommal is Juhász Gábor atya, Budapest-vizafogói plébános vezette. A kerékpárosokat elkísérte Szécsi Ferenc zalabéri plébános, a zarándoklat ötletgazdája.

NÉMETORSZÁGBAN BÉRMÁLT GYULA ÉRSEK

2018. június elején Márfi Gyula érsek és Takáts István, érseki kancellár volt a frankfurti magyar közösség meghívott vendége az elsőáldozásra és bérmálásra. 3 gyermek elsőáldozó, 7 fiatal bérmálkozó és 2 felnőtt bérmálkozó volt. Utóbbiak különösen nagy örömet jelentettek a közösség számára, hiszen ez volt az első alkalom, hogy felnőttek is bérmálkoztak a közösségben.

ERŐGYŰJTÉS ÉS ÚJRAKEZDÉS

A veszprémi egyházmegye a 17. században

Erőgyűjtés és újrakezdés – a veszprémi egyházmegye a 17. században címmel szeptember 6-án egyháztörténelmi konferenciának adott otthont a Szaléziánus. A rendezvényt a Veszprémi Érsekség Egyháztörténelmi Bizottsága szervezte a Veszprémi Érseki Hittudományi Főiskola támogatásával, s az idei már az ötödik alkalom volt a testület által rendezett tudományos szimpóziumok sorában. A rendezvényt dr. Márfi Gyula érsek nyitotta meg, aki kifejtette, hogy minden elismerést megérdemelnek azok a korabeli személyek, akik az egyházmegye legsötétebbnek tekinthető korszakában mindent megtettek a hitélet újjászervezéséért és a kereszténység megmaradásáért.

A rendezvény célja az volt, hogy az előadások segítségével bemutassa, hogyan teremtődtek meg a 17. század eleji mostoha állapotból a 18. századi katolikus restauráció lelki, szervezeti és anyagi alapjai. Fazekas István a 17. század veszprémi püspökeinek pályaképe alapján vázolta a veszprémi püspökség korabeli jelentőségét, szerepét. Tusor Péter a vatikáni források között megtalálható, a püspököknevezéseket megelőző ún. processusok forrásértékét méltatta az adott személyre vonatkozó, máshol megőrzött dokumentumokkal összevetve. Dénesi Tamás az egyházmegyében a paphiány miatt egyházi szolgálatot vállaló licenciatúsok működését vizsgálta meg a rájuk csak nagyon elszórtan fennmaradt adatokkal. Egy-egy esettanulmány mutatta be az egyházmegyében egyébként több helyen megtelepedett jezsuita rend kanizsai állomásának bő egy évtizedes eseményeit Siptár Dániel, illetve a dunántúli reformáció központjának számító Pápa város felekezeti küzdelmeit Hermann István tolmácsolásában. Tavalyi előadását, amelyben a 16. századi egyházmegyéhez köt-

hető templomépítészetnek a reformáció megjelenésével történt változásait mutatta be Pátkai Ádám Sándor régész, ezúttal a 17. század vonatkozásában tekintette át témáját. Az előadások sorát Molnár Antal zárta, aki a szomszédos, etnikai-nyelvi alapon stabilan prosperáló zágrábi egyházmegye Dráván inneni ambícióit tárta a hallgatóság elé, amellyel majd a 18. században Padányi püspöknek kellett leszámolnia.

A konferencia előadói között szerepelt több megyei és egyházi közgyűjtemény korszakkal foglalkozó munkatársa, illetve az ELTE és a PPKE oktatói, valamint az MTA BTK Történettudományi Intézet történészei. A rendezvényen elhangzott előadásokat a szervezők ígérete szerint tanulmánykötetben tárják majd az érdeklődők elé. Így történt ez a 2017. évi konferencia anyagával is, amelyet Folyamatosság és változás. Egyházzervezet és hitélet a veszprémi püspökség területén a 16–17. század-

ban címmel az idei programba illesztve mutattak be a közönségnek. Sor került még két további könyvismertetésre is: az egyházmegye második világháborús veszteségeit bemutató forráskiadvány idén megjelent második részét („Püspök urat is őrizetbe veszem”), amely az előbbi kötethez hasonlóan ugyancsak a Veszprémi Főegyházmegyei Levéltár gondozásában látott napvilágot, illetve az Országos Széchényi Könyvtár és a zirci Reguly Antal Múzeum kiadásában megjelent Dubniczay István hantai prépost, a zirci ciszterci apátság mecénása című köteteket mutatták be. A rendezvényt a Nemzeti Kulturális Alap támogatásával valósította meg a Veszprémi Főegyházmegye.

NÉMET NEMZETISÉGI ÜNNEP PÁPÁN

Első ízben szerveztek zárandoklatot és kórystalálkozót július 1-jén a főegyházmegye német nemzetiségi kórusok részvételével Pápán a Veszprém Megyei Német Önkormányzat, a Megyei Német Önkormányzatok Közössége és a Pápai Német Nemzetiségi Önkormányzat. A csoportok közösen vonultak a Bötöröczky-dombtól a Nagytemplomig, ahol Mail József apát-plébános német nyelvű szentmisét celebrált, valamint megáldotta a Sarlós Boldogasszony ünnepe alkalmából elhozott virágokat, gyógynövényeket. A zárandoklatra tizenkilenc település húsz kórusának több mint 300 tagja érkezett.

MEGSZÓLALT A LÉLEKHARANG PACSÁN

Márfi Gyula érsek szeptember 21-én, pénteken áldotta meg a közösségi összefogásból megépített lélekharangot a pacsai temetőben. Az ünnepségen a főpásztor mellett jelen volt Szitás József pacsai plébános, Csonka Nándor hahóti plébános és Szabó Zoltán pacsai káplán. Négy évvel ezelőtt fogalmazódott meg a képviselő-testületben a lélekharang megépítésének gondolata – hangzott el az ünnepségen. A pacsai plébániával közös előkészületek során Gombos László képviselő több jótékonyági akciót szervezett, melynek nyomán már elindulhatott az 56 kilós, 47 centiméter átmérőjű lélekharang elkészítése, melyet Gombos Miklós aranykoszorús örbottyáni harangöntő mestert készített el. A harang sajátossága, hogy a hangfekvését a pacsai delegáció a harangöntő műhelyben választhatta ki. A kétmillió forintos költséghez a városlakók, vállalkozók munkával járultak hozzá, a hiányzó forrást pedig az önkormányzat biztosította.

200 ÉVES A TÓTVÁZSONYI TEMPLOM

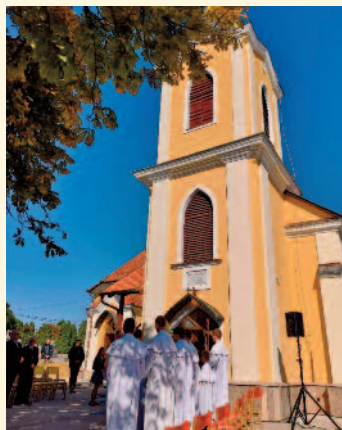
Gere Dávid Márk plébános meghívására Márfi Gyula érsek mutatott be búcsúi szentmisét szeptember 16-án, vasárnap délután Tótvázsonyban. Az ünnep különlegessége, hogy a Szűz Mária Neve tiszteletére felszentelt templom az idén ünnepelte fennállásának 200-ik évfordulóját. A szentmisén részt vett Tál Zoltán keszthelyi plébános, Galambos Iván ny. plébános, Bohus Péter nádasdladányi plébániai kormányzó, korábbi plébános.

A szentmise keretében Márfi Gyula érsek megáldotta a Tótvázsonyi Hímző Műhely által erre az alkalomra készült több mint 1 éves kézi munkával hímzett, dunántúli motívumokkal díszített terítőkészletet. A több millió forintot érő készlet az egyházközség adományba kapta a Tótvázsonyi Hímző Műhelytől.

TEMPLOM MEGÁLDÁS SÁRHIDÁN

Márfi Gyula érsek áldotta meg a megújult sárhidai templom szeptember utolsó vasárnapján. Furján Gellért plébános meghívására.

BÚCSÚ FELSŐÖRSÖN

Márfi Gyula érsek, Adriányi Gábor prépost és vitéz Ajtós József László prépost mutatott be búcsúi szentmisét a felsőörsi Bűnbánó Magdolna-templomban július 22-én. Az ünnep alkalmából megáldották a préposti kúriát és az 1745-ben épült műemlék orgonát.

KÁRMELHEGYI BOLDOGASSZONY ÜNNEPE

Keszthelyen a Kis Szent Teréz Bazilikában a korábbi évek hagyományának megfelelően tartották meg 2018. július 22-én Kármelhegyi Boldogasszony ünnepét.

Az ünnepi szentmisét Bosák Nándor debrecen-nyíregyházi nyugalmazott püspök atya mutatta be, aki Máriáról, mint Jézusra mutató szentről beszélt homíliájában. Párhuzamot vont a Boldogságos Szűz Mária élettörténete és az Eucharisztikus Kongresszusra való előkészület között.

A szentmisén és az azt követő körmeneten a nemrég a Zalai Értéktárba felvett Kis Szent Teréz Kórus szolgált.

SZENT LÁSZLÓ BÚCSÚ ÉS PLÉBÁNOSI BEIKTATÁS

Laposa Norbert plébános meghívására Márfi Gyula érsek mutatott be búcsúi szentmisét a balatonfüzfő-gyártelepi Szent László-templomban július 1-jén. A szentmisét velük együtt mutatta be a kerület esperese, vitéz Ajtós József László paloznaki plébános, Beke Zsolt h. esperes, berhidai plébános és Stadler László Dezső a veszprémi Regina Mundi-templom plébánosa.

NAGYKÖVETI LÁTOGATÁS

A veszprémi Szent Mihály főplébánia hívei zarándoklatra indulnak október végén Szent Charbel nyomába, Libanonba. A zarándokút előkészítése kapcsán Nagy Károly apát kanonok, plébános meghívására Veszprémbe látogatott Joanna Azzi libanoni nagykövet. A vendéget fogadta Márfi Gyula érsek is.

NAGYTÁRKÁNYBAN SZENTELT KÁPOLNÁT A VESZPRÉMI ÉRSEK

Márfi Gyula veszprémi érsek szentelte fel szeptember 22-én, szombaton a kápolnát, amit az ajkai Horváth Ernő építtetett családja emlékére, és az imádkozó híveknek Nagytárkányon.

SZENT FILOMÉNA PLÉBÁNIAI ZENEKAR PÁPÁN

A veszprémi Főegyházmegyei Karitászhívására érkezett két napra Pápa városba a Szent Filoména kórus Csákánydoroszlóról. Vezetőjük Orsós Zoltán atya az augusztus 12-i, vasárnapi szentmisén szónokolt, a kórus pedig szolgált, végül a tókeri plébánia karitászcsoportja vendégül látta őket.

SZENT ANNA BÚCSÚ A KOLONTÁRI-SZENT KÚTNÁL

Az elmúlt évekhez hasonlóan ebben az évben is köszöntötték Szent Annát július 29-én Szent Kúton. A szentmise kezdetén Szi-jártó László Pápa Szent Bebedek templom plébánosa, pápai kerületi esperes áldotta meg a zarándokok adományaiból elkészült új harangot. A szentmisét Nagy Nándor devecseri plébános celebrálta, szentbeszédet László atya mondott. Mint mondta Szent Anna az egyházmegye fő védőszentje ezért fontos a számunkra. Kiemelte, hogy ő a szülőknek és a nagyszülőknek is a védőszentje.

SÜMEGI BÚCSÚ

A Sarlós Boldogasszony Ferences Kegyetemplomban a Fájdalmas Szűzanya Búcsúját ünnepelték szeptember 16-án. Előző este vecsernyével és szentmisével kezdődött meg az ünnep. Vasárnap a templom előtti domb megtelt a hívőkkel, zarándokokkal. Az ünnepi nagymiséjét az idei évben Bíró László tábori püspök mutatta be. A déli szentmisét Barsi Balázs atya, a sümegi Ferences-rendház vezetője mutatta be. A búcsúra tizenötödik alkalommal, három napon keresztül zarándokoltak Balatonalmádiból a hazáért a Mária Úton a résztvevők. A negyvenkét fős csoportot Székely János szombathelyi megyéspüspök és Szabó Tamás, a Mária Út Közhasznú Egyesület elnöke vezette.

RENDKÍVÜLI OSZTÁLYFŐNÖKI ÓRA BÖJTE CSABÁVAL

A Nem Adom Fel Alapítvány valamint a Dévai Szent Ferenc Alapítvány rendkívüli, koncerttel egybekötött osztályfőnöki órára hívta az ország katolikus iskolás diákjait szeptember 13-ára, Budapestre a Papp László Sportaréna. Az ajkai Szent István Király Római Katolikus Általános Iskolából negyven diákja és nyolc pedagógusa érkezett az eseményre Bakos Frigyes lelkiigazgató és Rieder András igazgató vezetésével.

A HŐSÖK KERESZTÚTJA A RAB MÁRIA-FORRÁSIG

A világháborúk hős katonái, valamint az egykori Jutasi Al-tisztképző növendékei és oktatói előtt tisztelegve keresztutat és ünnepi szentmisét tartottak szeptember 8-án, szombaton, Kisboldogasszony ünnepén. Szűz Mária születésnapja az altisztképző hivatalos ünnepe is egyben.

KERESZTELÉS ÉS ELSŐÁLDOZÁS

Balatonkenesén Patrik és Martin szeptember utolsó vasárnapján részesül a keresztség szentségében és járultak első szentáldozásukhoz.

KETTŐS JUBILEUM PÁPATESZÉREN

Búcsúi szentmisében emlékeztek meg szeptember 16-án Pápateszéren a plébánia alapításának 275. és a templom megáldásának 240. évfordulójáról. Kerekes Zoltán plébános felkérése az ünnepi szentmisét Mail József apát, kanonok, pápai plébános, főesperes mutatta be, aki prédikációjában a hit megtartó erejét hangsúlyozta, és hálával tekintett vissza az elmúlt évszázadokra.

CSATKAI BÚCSÚ

Márfi Gyula érsek az idei évben is szentmisét mutatott be a csatukai kegyhely főbúcsúján, a Kisboldogasszony ünnepéhez kapcsolódó hétvége lezárásaként, szeptember 9-én vasárnap. A szentmisén Borka Zsolt és zenekara szolgált. Előző este Székely János szombathelyi püspök mutatott be szentmisét a zarándokoknak.

MÁRIA NEVE NAPI BÚCSÚ A JÁSDI SZENTKÚTON

Márfi Gyula érsek mutatta be a Mária neve napi búcsú szentmisét szeptember 16-án, vasárnap délelőtt Jásdon a Szentkútnál, Prímász Gábor Róbert plébános meghívására.

A kegyhelyre évről évre többen látogatnak el, az ősz eleji búcsú szentmisére most is több százan zarándokoltak el a környékről, de az ország távolabbi részéről is érkeztek.

ÉLETMŰDÍJAT KAPOTT FODOR TAMÁS

A Pétfürdői Kolping Katolikus Szakközépiskola, Szakiskola és Kollégium címzetes igazgatóját Fodor Tamást, a fenntartó (a Magyar Kolping Szövetség – MKSZ – intézményfenntartó szervezete) négy évtizedes iskolaszervezői, intézményvezetői és pedagógusi munkásságának elismeréséül életműdíjjal jutalmazta. A kitüntető elismerést az igazgató Budapesten vehette át a szövetség központjában.

A PÁPAI KÁLVÁRIA-TEPLOM BÚCSÚJA

A Fájdalmas Szűzanya ünnepéhez kapcsolódva tartották meg a Kálvária-templom búcsúját szeptember 16-án. Az ünnepelés körmenettel indult a Kálvária utcában, a fájdalmas rózsafüzés öt titkát ábrázoló stációknál. A körmenet keretében Mail József apát-plébános a golgotán megáldotta a városrészt, s annak lakóit. A szentbeszédben a templom történetéről, és arról szólt, hogyan alakult hazánkban Máriának tisztelete az évszázadok folyamán.

NYÁR AZ EGYHÁZMEGYÉBEN

A Regina Mundi Plébánia Templom szolgáló ifjúsága 2018. június 13-án Nagyvázsonyba utazott az idei jutalomkirándulásra.

Bakos Frigyes kanonok, esperes-plébános támogatásával jutalom kiránduláson vehettek részt, a tóskberéni Szent István király-tempomban egész évben szorgalmasan szolgálatot teljesítő gyermekek

Nagyvesztergári betlehemező gyerekek Andocson

A türjei Szent László Általános Iskola diákjai, hittanosi számára június 18-22. között ismét megrendezésre került a nyári tábor. A Premontrei Kanonokrend 2021-ben ünnepli alapításának 900 éves jubileumát. Ebből az alkalomból az idei tábort a több mint 200 évvel ezelőtt alapított és a premontreiek által fenntartott Premontrei Rendi Szent Norbert Gimnáziumban, Szombathelyen tartották meg.

EMLÉKTÁBLA AVATÁS

Veszprém Vármegye első alispánjának emléktábláját szeptember 21-én a Papkesziben lévő Szent Imre kápolna falán áldotta meg Laposza Norbert balatonfűzfői plébános. Az emléktáblát Polgárdy Imre, a Veszprém Megyei Közgyűlés elnöke, Gyarmati Katalin Szentkirályszabadja polgármester asszonya, valamint Ráczkevei Lajos, Papkeszi polgármestere leplezte le. Az ünnepségen közreműködött a Magyar Honvédség Légierő zenekara

SZENT MIHÁLY BÚCSÚ VESZPRÉMBEN

Szeptember utolsó hétfőjén tartották Veszprémben immár 10. alkalommal a Szent Mihály búcsút, amikor mindkét nap a Szentháromság téren és a Vár utcában kirakodóvásár várja a változatos programok mellett az idelátogatókat. A székesegyházban Nagy Károly apátkanonok, plébános mutatta be vasárnap délelőtt az ünnepi szentmisét, majd a Légierő Zenekar és néptáncosok vezetésével a bazilikától az épp 1 éve állított Szent Mihály szoborhoz vonultak körmenetben a hívek. A szobornál az apát-plébános megáldotta a pásztorokat, majd néptáncosok bakonyi pásztortáncokat tanítottak a résztvevőknek. A Szaléziánium munkatársainak tárlatvezetésén szombaton és vasárnap a Veszprémhez és a Bazilikához kapcsolódó szentekkel és egyházi személyek életével – például Szent István, Gizella és Imre, valamint Padányi Biró Márton és Hornig Károly püspökök – ismerkedhettek meg az érdeklődők. A Szaléziánumban bemutatkozott az érsekség borászata, a borkóstolás mellett pincelátogatáson is részt lehetett venni. A látogatók a kovácmesterséggel is megismerkedtek az Érsekség munkatársának, Kovács Zoltánnak jóvoltából.

SZENT II. JÁNOS PÁL PÁPA EREKLYÉJE A VESZPRÉMI BAZILIKÁBAN

Nagy Károly apátkanonok a veszprémi bazilika plébánosa és Felker Zsolt káplán szeptember közepén Krakkóban vehette át Stanislaw Dziwisz bíborostól, nyugalmazott krakkói érsektől Szent II. János Pál pápa vérereklyéjét, mely előtt Szent Mihály ünnepe alkalmából fejezhették ki hódolatukat a hívek.

A KERESZTÉNY CSALÁDRÓL, A KERESZTÉNY NEVELÉSRŐL

Az 1996/97. fordulóján, decemberben és januárban számos esemény/előadás kapcsolódott egyházmegyénkben a keresztény családok felelősségéhez, példaadásához, a keresztény neveléshez.

Jobbágyi Gábor tartott előadást a KÉSZ-ben

Jobbágyi Gábor, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem professzora volt vendége december elején a KÉSZ veszprémi szervezetének, aki a keresztény családnevelésről szólott hallgatóságának. Lehangoló képet festett Magyarországról, hazánkat az erkölcsi züllés jellemzi, mondta. A társadalom egy szűk rétege átlagon felüli megélhetési viszonyokat teremtett magának, míg a többség helyzete katasztrofális; a kormánypolitika alapvetően élet- és családeellenes, az abortusszal elpusztított és fel nem nevelt gyermekek megspórolt kiadásából akar hasznot húzni, amint azt tette a diktatúrában is. Az anyagi létérdek uralma a szellemi és erkölcsi értékek felett ma is folytatódik, s célja, hogy a görög-római és keresztény alapokon nyugvó civilizációt felszámolja. Mivel a család szemben áll ezen életellenes folyamatokkal, ezért az állam a családok felbomlasztására törekszik, könnyű jogi utakat mutat a házastársak váláshoz, támogatja az egyedülállókat, és liberalizálja az abortusztörvényt. A kiút egyedül a keresztény családmódelben található: voltak, vannak és lesznek is tanúságtevő keresztények, akik az anyagi nélkülözések között is vállalják a nagycsaládot, a sok gyermeket, sőt az örökbefogadást is. Igaz, ők csak a társadalom néhány százalékát teszik ki ma, mondta, de az ifjúság keresztény nevelésével e kör bizo-

nyára szélesedhet majd. Tudatosítanunk kell tehát, hogy a keresztény nevelés jövőt építő tényező.

Az ezeréves magyar iskoláról emlékeztek meg a Laczkó Dezső Múzeumban, ahol Villangó István, az Országos Pedagógiai Könyvtár és Múzeum fősztályvezetője tartott előadást a jubileumi évben. A magyar oktatás történetét az ezer éve alapított pannonhalmi bencés kolostori iskola bemutatásával kezdte, majd kiemelte, hogy megyénkben a középkorban már iskola működött a bakonybéli apátság területén is. E korban háromféle iskolatípus létezett: kolostori, káptalani és plébániai. Egyházi iskoláink nagyhírűek voltak, mondta, számos növendékük folytatta később tanulmányait Európa nagyhírű egyetemén, s kimagaslott kiváló műveltségével a művészetek, a tudomány területén s az államigazgatásban is,

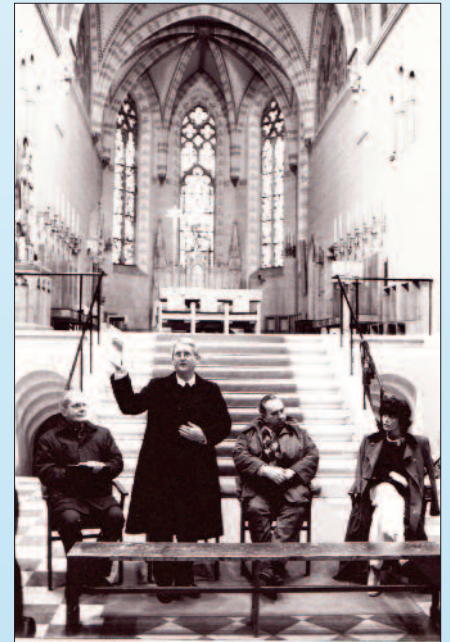
1997 január elején Pápán kezdődött egy emlékezetes előadássorozat a Pedagógus Művelődési Házban a KEFE (Katolikus Egyetemek és Főiskolások Egyesülete) szervezésében, melynek első meghívottja Korzenszky Richárd tihanyi bencés házfőnök volt, aki a keresztény nevelés célkitűzéseiről szólott. E nevelés lényegét a szellemisége adja, ami a mindennapi keresztény erkölcsiséget, életstílust állítja példaként a gyermekek, a világ elé, mutatott rá. Ezért a keresztény nevelés tulajdonképpen felekezetek feletti szellemiségű. Kijelentését erősítette a fórumon megjelent református atyafiak, protestáns és katolikus pedagógusok és világi iskolák nevelőinek érdeklődő jelenléte.

Dr. Zöldy Pál gyászszerartartása

Február végén templomi gyászszerartartáson vettek búcsút Sümegen dr. Zöldy Páltól, a városi tüdőgondozó főorvosától, akinek egész élete az áldozathozó, szolgáló szeretet jegyében telt, amint a gyászmisést celebráló Szendi József ér-

sek jellemezte. A hatgyermekes családapa orvosként, világi hívőként is áldozatokat vállalt a közösségért: lelki gyakorlatok vezetésével, karitásmunkával, a fiatalok nevelésére szervezett kulturális programokkal szolgálta közösségét, s nagy gondot fordított a szegények támogatására is, hangzott el búcsúztatón.

Tamás István Szent Bernadett-könyvének bemutatója

Ugyancsak e hónap végén mutatták be Tamás István író-újságíró (Udvardi Erzsébet festőművész férje) Szent Bernadett élettörténetét bemutató színművének nyomtatásban megjelent kötetét a veszprémi székesegyházban. A rendhagyó könyvpremierén Korzenszky Richárd tihanyi bencés házfőnök méltatta a könyvet, amely a 20. század végének csodákra érzéketlen világában hiánypótló jelentőségű, felhívó erejű. Bernadett Soubirous, a később szentté avatott lourdes-i tizenéves molnárlány története ugyan több mint száz évvel ezelőtti eseményeket idéz fel, mégis ugyanolyan aktuális, mint a saját korában volt. S ezt nemcsak a Szűzanya-jelenések helyszínén kialakult zarándokhely látogatottsága jelzi. Bernadett története azt erősíti, hangsúlyozta, hogy az Úr bárki által üzenhet nekünk: Térjetelek, tisztuljatok meg, mert csak úgy lehet igazán emberhez méltó életet élni! A kötetbemutatón közreműködött Kolti Helga színművésznő és Mécs Károly színművész. (Folytatjuk.)

Toldi Éva

ELSŐÁLDÓZÁS

Balatonfüred

Veszprém - Árpád-házi Szent Margit plébánia

Devecser

Kolontár

BÉRMÁLÁS

Balatonfüred

Badacsonytördemic

Devecser

Bakonyjákó

52.
NEMZETKÖZI
EUCCHARISZTIKUS
KONGRESSZUS

BUDAPEST | 2020

NEKOTÉK! VELETEK!

AZ EUCCHARISZTIA
AZ EGYHÁZ ÉLETÉNEK
FORRÁSA

KAPCSOLÓDJ BE!

Második felkészülési év:
2018. pünkösd – 2019. pünkösd

iec2020.hu

